Tarama
BlackBishop

Milliyet

ÇOCUK

31 Aralık 1984 ● Sayı:1 ● 60 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Ayrıca
BİLGİ VE YETENEK TESTLERİ

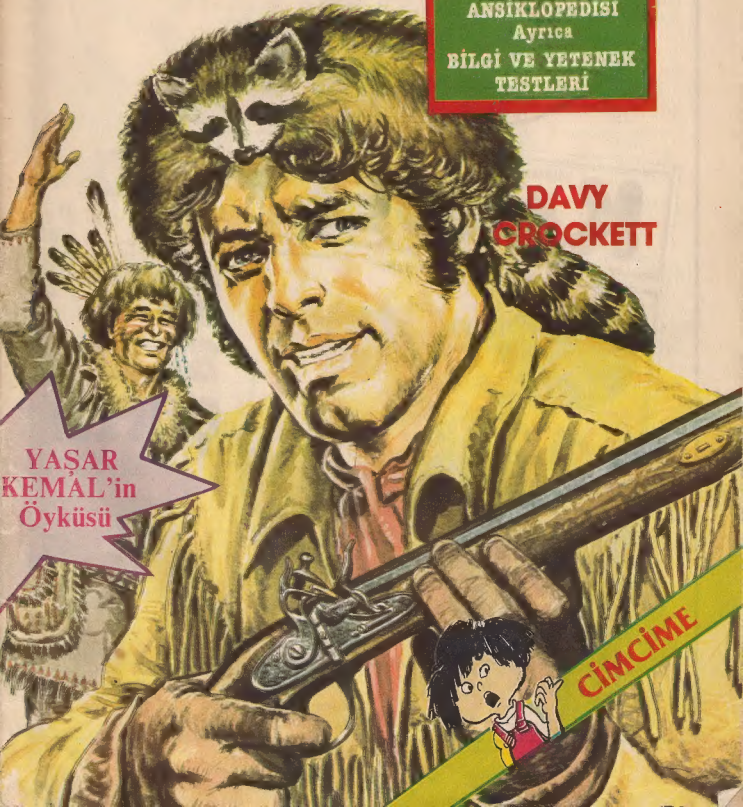

DAVY CROCKETT

YAŞAR KEMAL'in Öyküsü

CİMCİME

ÇOCUKLAR!... MİLLİYET KARDEŞ'İN 34. SAYISINDAKİ UÇAN HELİKOPTER'İ GÖRDÜNÜZ MÜ?

VE

1985

Takvimi'ni

34. SAYI ÇIKTI!

bizden size

YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN

BU sayımızla birlikte, 1984 yılına veda ediyoruz sevgili okurlarımız. 1985 yılına **"merhaba"** derken, bütün **Milliyet Çocuk Dergisi** okurlarının yeni yıllarını kutluyoruz. Bir yılbaşı telaşında olduğumuz şu günde, büyüklü küçüklü herkes birbirini kutlayarak, yeni yıl dileklerini sunuyorlar. Tıpkı bütün dünyada olduğu gibi...

Ne var ki, bütün dünyadaki yeni yıl kutlamaları her zaman bildiğimiz yöntemlerle olmuyor. Ülkesine göre, bize **"garip"** gelebilecek kutlama biçimleri de oluyor. Örneğin, bir uzakdoğu ülkesi olan Tayland'da, insanlar yeni yılları olan **"Songkran"**ı birbirlerine su atarak kutluyorlar. Ne dersiniz, ilginç bir yeni yıl kutlaması değil mi?

HER yeni yılda içeriğini değiştirerek zenginleştiren derginiz **Milliyet Çocuk**, 1985'e de yeniliklerle giriyor. Dilerseniz, sayfamızın elverdiği ölçüde bunlardan söz etmeye çalışalım:

Anadolu liseleri ve yabancı dille öğretim yapan okullara girişin artık iyice güçleştiği günümüzde, sınava girecek öğrencilere katkıda bulunmak isteyen derginiz **Milliyet Çocuk**, bu haftadan başlayarak, **"İlkokul 4. ve 5. Sınıf Öğrencileri için Bilgi ve Yetenek Testleri"** yayımlıyor.

YENİ yılla birlikte dergimizde yer alan sayfalarımızdan biri de, **Yavuzer Çetinkaya** arkadaşımızın hazırladığı, **"Gezerek Söyleşerek"** dizimiz.

Yavuzer Çetinkaya arkadaşımız, aynı zamanda yeni bir biçimle sizlere sunduğumuz **"Sinema-Televizyon-Tiyatro-Video"** sayfamızı da hazırlıyor.

Öykümüz, dünya çapında ünlü romancımız **Yaşar Kemal**'den: Kalemler...

Yeni sayımızla birlikte, **"Siyah Kısrak"**ın yeni bir serüvenini, **"Davy Crockett"** adlı yeni bir çizgi-romanı, ayrıca eski dost **"Cim-cime"** nin bir yılbaşı serüvenini yayımlıyoruz.

Esenlik dileklerimizle.

içindekiler

Bizden Size	3
Öykü	8-9
Sinema-TV	10-11
Röportaj	12-13
Bilmece	14
Davy Crockett	15-18
Spor	19
Bilmece	20
Şimşek Santrfor	21-22
Cimcime	23-24
Öykü-Şiir	25-26
Red Kit	27-30
Sınıftaki Afacan	31-32
Ormanlar Kralı Robin	33
Bilim Dünyası	34-35
Okurdan Okura	36-37
Pul Köşesi	38
Mırnav	39-42
Yanıt kâğıdı	kapak içi

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler:
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışmanlar:
YETKİN ALOİNÇ
MEHMET YALAZI

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İstanbul
Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları:
Yıllık: 3640 TL.
Altı Aylık: 1820 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi
Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL
Türkiye'de Satış Fiyatı: 60 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 80 TL.
31 Aralık 1984
Sayı: 1 Yıl: 14 Cilt: 1

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

ARMAĞAN YAĞMURU

"Armağan Yağmuru" kampanyamıza katılabilmeniz için, yayımladığımız "bilgisayar" kuponlarından 10 adet, biriktirmeniz gerekiyor.

KARA ile FANTOMA

1

...VE, ŞİMDİ, BAYLAR, BAYANLAR, SIRA SİRKİMİZİN EN ÖNEMLİ GÖSTERİSİNE GELDİ!.. EVET, AVRUPA'NIN EN BÜYÜK SİRKLERİNDE HAYRANLIKLA İZLENEN ATI..

..ÇAĞIRIYORUM..

KARŞINIZDA FANTOMA!

HIMM.., UMARIM BU AT HAKKINDA SÖYLENENLER DOĞRUDUR

YOKSA, İSVEÇ'E KADAR BOŞUNA YOLCULUK ETMİŞ OLACAĞIM!

HAYDİ GÜZELİM! GÖSTER ONLARA KENDİNİ..

BEN MÜZİĞİ BAŞLATIYORUM!

SİRK ÇADIRI, MÜZİK SESİYLE ÇINLAMAYA BAŞLADI. ANLAŞILMADIK BİR MÜZİKTİ BU.. SEYİRCİLERİ ÜRPERTEN BİR MÜZİK. **FANTOMA**, SAHNENİN ORTASINDA BU MÜZİĞİN EŞLİĞİNDE BALE YAPIYORDU..

İYİ... AFERİN... AFERİN... DEVAM ET GÜZELİM BU İSVEÇLİLER DAHA BİR ŞEY GÖRMEDİLER.
OLAĞANÜSTÜ DEĞİL Mİ? AT, HİÇ KİMSE TARAFINDAN YÖNLENDİRİLMEDEN DANS EDİYOR. BÖYLESİNİ HİÇ GÖRMEMİŞTİM...
MÜZİK VAR YA... ATA MÜZİK EŞLİK EDİYOR... ONU YÖNLENDİREN MÜZİK.
BİRDEN MÜZİK AĞIRLAŞTI... SANKİ HEYECAN VERİCİ BİR GÖSTERİYİ HABER VERİYORDU...
OHH! BRAVO!
BRAVO!..
BRAVO!..
SİZ.. SİZ DE BENİM GÖRDÜĞÜMÜ GÖRDÜNÜZ MÜ? HAYAL GÖRMEDİM DEĞİL Mİ? AT UÇTU!
BRAVO!..
EVET, BEN DE GÖRDÜM. YOKSA HEPİMİZ BİRDEN Mİ HAYAL GÖRDÜK DERSİNİZ?

AFERİN GÜZELİM... HARİKAYDIN! ONLARI BİR KEZ DAHA BÜYÜLEDİN!
HAYIR BAYIM!
...DURUN! YÜZBAŞI PLUMİNEL RAHATSIZ EDİLMEK İSTEMİYOR! DURUN OLMAZ!
KOVİ BİZİ KORUYOR! KOVİ BİZE YARDIM EDİYOR! HA, HA, HA! ONUN SAYESİNDE BÜTÜN DÜNYAYI ŞAŞIRTACAĞIZ!.
DİNLEYİN... BENİM ADIM BOROSKY!
AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNİN EN BÜYÜK SİRKİ, BARNUM'UN TEMSİLCİSİYİM! YÜZBAŞIYI HEMEN GÖRMEM GEREK!
SİZE OLMAZ DEDİM...
KAHROLSUN! BIRAKIN GEÇEYİM!
BİR DAKİKA BAYIM!
SAKİN OLUN!
AA... NE İSTİYOR BU ADAM BENDEN?
İVAN ONU SEN GÖTÜR, BEN OTELE GİDİYORUM. BÖYLE TİPLERDEN NEFRET EDERİM.
STOKHOLM'E SIRF YÜZBAŞI PLUMİNEL'İ GÖRMEK İÇİN GELDİM. ONUNLA GÖRÜŞMEDEN GERİ DÖNECEK DEĞİLİM!

UMARIM GEÇ KALMA-DIM!
TIK
FRORİDA YARIŞLARIN-DA SÜRPRİZ BEK-LENMİYOR ASLINDA.
SİYAH KISRAK, BAŞ-LANGIÇTA GERİDEN GELİRKEN, RAKİP-LERİNİN ÖNÜNE GEÇMEYİ BAŞAR-DI...
ŞİMDİ, SON DÜZLÜĞE ÇIKILDI... SİYAH KIS-RAK ÖNÜNDEKİ İKİ ATLA OLAN ARAYI HIZLA KAPATIYOR.
ALEK RAMSAY'IN, SİYAH KISRAK'I BİR KEZ DAHA ZAFERE ULAŞTIRACAĞINA HERKES EMİN! GEÇEN YILLARA KARŞIN ÜNLÜ SİYAH KISRAK, HİÇ YENİLMİYORDU...
ÇAAK!
DEMEK ÖYLE! ŞU HAYVAN ASIL USTASINI BİR BULSA!
ZIIIIRR!..
ZIIRRRR!..
ZIIRRR!..
UF!.. ŞİMDİ TELE-FONUN SIRA-SI MIYDI YANİ?

Yaşar Kemal'in Bir Öyküsü

Resimler: Şahin Erkoçak

KALEMLER

ŞEHİRLERİN en önemli yerlerinden birisi de çöplükleridir. Çöplüklerin şehirler için değil gerekli, bu kadar önemli olduğu hiç aklınıza geldi mi?... Bir büyük şehir çöplüğünü görünceye kadar bunu ben de bilmiyordum. Bir çöplük, bence bir şehir demektir.

İstanbul güzel şehir, alımlı şehir. İstanbulun bir havasına, tadına giren bir daha onun havasından, tadından çıkamaz. İstanbul'un boy boy, renk renk resimleri yapılmıştır yıllar boyu. Fotoğrafları çekilmiştir. Üstüne şiirler yazılmıştır. Ben size söylüyorum ki, bunların birçoğunu gördüm, okudum, hiçbir şey, hiç kimse İstanbul'u çöplükleri kadar anlatamadı bana. Kirli mi İstanbul, çöplüğü kokar, leş gibidir. Kokusu burnunun direğini kırar. İstanbul daha mı temiz, kokusu daha az gelir. İstanbul mis kokulu mu, kokusu mis gibi kokar çöplüklerinin. Çöplük de mis gibi kokar mı, diyeceksiniz. Kokar, bana inanın... Neden böylesine yakından bilirim çöplükleri?... Kendimi savunmam gerek... Ben çöplük uzmanı değilim. Nedenini söyleyeyim de içinizde bana karşı bir şey kalmasın... Bir, ben martıları çok severim... Sever miyim?... Yok yok, daha çok merak ederim onların yaşamlarını. Giderim, saatlerce onları seyrederim. Bir deniz üstünde, bir kayalıkta, bir bir çöplükte. Martılar geçimsiz, dövüşçü. Allahın belası, tuttuğunu koparır yaratıklardır. Burada martıların yaşamının ince ayrımlarına kadar girmek gereksiz. Bir gün size martılar üstüne, bu aç gözlü, bu yırtıcı, bu tuttuğunu koparır yaratıklar üstüne uzun, ilginç yazılar yazabileceğim.

Martıların yaşam kavgaları en çok çöplüklerde olur. İlk ilgim çöplüklere martılardan dolayıdır. Çöpkülere ikinci ilgim de bizim komşu Rüstem Çavuş'tan dolayıdır. Rüstem Çavuş koskocaman pos bıyıklı, gözlerinin içi gülen, canlı, şakacı, yaşam dolu, sevgi dolu, Sivasın Zara ilçesinden bir kişidir. On yıldır da İstanbul'da çöpçüdür. Çöpçü çavuşluğuna bundan dört yıl önce yükselmiştir. Çöpçü çavuşu olduktan sonradır ki, bizim evin yanındaki arsayı aldı, önce arsaya üç tane kavak dikti. Sonra arsanın dört bir yanını çitle çevirdi, baharda bir baktık ki, tüm çit boyunca hanımelleri açmış, mahalleyi bir hanımeli kokusu sardı. Ne zaman oldu bu iş, evi ne zaman arsanın içine kondurdu, ne mahalleli farkına vardı, ne beri, belki ne de kendisi... Orada, hanımelli çitin içinde açık yeşile boyanmış, büyücek üç pencereli bir göz ev belki bin yıldır orada pırıl pırıl duruyordu. Karısını tanıdık az sonra, kısa boylu, geniş kalçalı, çekik büyük gözlü, yirmi beşinde gösteren bir tazeydi. Sabahtan akşama kadar evin camlarını silıyor, tahtalarını ovuyor, bahçenin toprağını belliyor, bir an boş durmuyordu. Tüm mahallede en temiz ev, şu zengin villalarının içine sıkışmış en güzel ev, en temiz ev, gıcır gıcır ev Rüstem Çavuş'un eviydi. Karı kocayı bazen avlu kapısında durmuş, bir ressamın eserini seyrettiği gibi öylesine hayran, müthiş tatlı bir yüzle evlerini seyrettiklerini görüyordum. Böyle yakalandıklarını anladıklarında yüzleri kızararak, bir suç üstünde yakalanmış çocuk ürkekliği, utangaçlığıyla evlerine kaçıyorlardı. Onları böyle sık sık yakalıyordum. Sonunda hep bir olup bu güzelim küçük evi saatlerce doyamadan birlikte seyreder olduk. Bahar geldi, evin küçük bahçesinde türlü türlü çiçekler açtı... Evin pencereleri renk renk sakız sardunyaları, fesleğenle donandı. Rüstem Çavuş'un evi pırıl pırıl. İç açıcı, gözü müthiş kılan, büyük usta bir ressamın elinden çıkmış bir resimdi sanki.

İKİ de çocukları vardı. Birisi kız, ötekisi oğlan. Oğlan topaç gibi, kütür kütür, sabahtan akşamlara kadar arı ardında dolaşan cin gibi bir çocuktu. Bir an olsun yerinde duramıyordu, kıvıl kıvıl, mahallenin her yerinde kaynıyordu. Bu her an tozla toprakla cebelleşen çocuğun üstü başı da, ayrı evleri gibi temiz, sakız gibiydi. Kızları daha büyücek, durgun, hiç konuşmaz

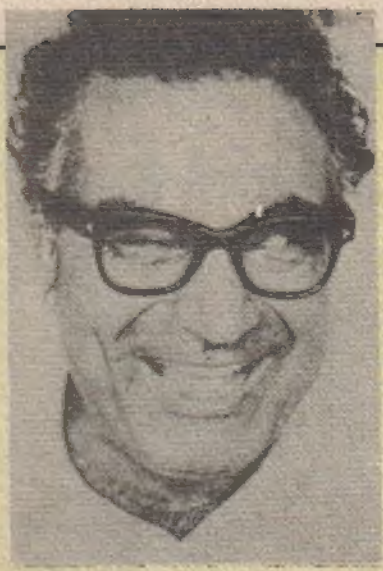

YAŞAR KEMAL

Yaşar Kemal 1923 yılında Adana'nın Osmaniye ilçesine bağlı Hemite (Gökçeli) köyünde doğdu. Henüz ortaokul sıralarındayken halk edebiyatına duyduğu ilgi, onu folklor derlemeleri yapmaya yöneltti.

1951 yılında İstanbul'a yerleşerek, Cumhuriyet gazetesinde fıkra ve röportaj yazarlığı yapmaya başladı. O yıllarda hikâyeleriyle de ilgi çeken sanatçının 1952 yılında Sarı Sıcak isimli hikâye kitabı yayınlandı. İlk romanı İnce Memed 1955 yılında çıktı. 1955 - 1984 yılları arasında hikâye, roman, röportaj ve makalelerinden oluşan 33 kitabı yayınlandı.

hep ince ince gülümser, utangaç, tatlı, kederli yüzlü bir kız. İncecik çenesi, kalın dudakları daha şimdiden onu büyük biri gibi gösteriyordu. Tavırları da öyleydi. Tüm aile, evleri, çocukları, çiçekleri, karı koca, fışkıran bir sevgi, sonsuz bir mutluluk içindeydiler. Bu kapıdan geçen herkes bu büyük mutluluğun farkına hemen varır, içi sevgiyle dolardı. Yerler, evler, insanlar vardır. Şöyle bir bakarsan mutlulukla dolarsın.

Dört yıllık komşuluğumuzda ne zaman sıkılsam, ne zaman karanlığa düşüp dünyayı lanetlesem, çıkardım dışarı, küçük eve bakar üstümdeki kötülükleri atıverirdim. Pos bıyıklı, yakışıklı adam çöpçü üniforması içinde her akşam eve gelir, bazen coştuğunda bağlamasını eline alır çok inceden, duyulur duyulmaz, hiçbir yerde duyamadığım, bundan sonra da ölünceyekadar duyamayacağım, türküler söylerdi. Ne söylerdi bu türkülerde? Mutluluk mu, bir keder mi, bir olay mı, bir türlü anlayamazdım. Bazı onu yakalamak, yanyana türküsünü dinlemek, ne dediğini duymak isterdim. Ben eve girer girmez, hemen o ayağa kalkar, yer gösterir, sazını da alelacele yandaki sandığın arkasına atıverirdi. Birkaç kez çalmasını istedim, anladım ki olse de benim yanımda çalmayacak, vazgeçtim. Daha, daha merak ediyorum, bu türkülerde o kadar güzel hangi sözleri söylerdi Rüstem Çavuş?...

Rüstem Çavuş beni severdi. Çalışma yerini görmek istedim. Kırmadı, üstelik de sevindi. İşte arada sırada bu yüzden oraya gitim. Burası şehrin dışı, tuğla ocaklarının bulunduğu bir yerde. Şehrin çöplerini buraya döküyorlar, Rüstem Çavuş da bunun başında duruyordu. Bazı günlerde çöpleri yakıyorlardı ve ben yanık çöp kadar pis kokan hiçbir şeye rastlamadım şu dar-ı dünyada.

İşte bir çöplüğün bir şehrin bütünüyle karakterini taşıdığını Rüstem Çavuş arkadaşımla bile gittiğimde bu çöplüklerde gördüm.

Çöplükler bu şehirdir ve çöplerin içinden bir şehrin tüm eşyası çıkabilir. Kol saatleri, masa saatleri, cep saatleri, hem de yepyeni. Yüzükler, bilezikler, kolyeler, hem de altın, hem de elmas. Kalemler, dolmakalemler, tükenmez kalemler. Makaslar, iplik yumakları, makaralar, gözlükler, paralar. Bir şehirde ne varsa bir şehrin çöplüğünde de o vardır. Çöplükten çıkanları, değerli olsun değersiz olsun, çöpçüler aralarında kardeşçesine pay ederlerdi. Yalnız bir şeyi paylaşamazlardı, o da kalemleri... Çöplerin arasından çıkan kalemleri bulanlar, sevinçle, bir altın, bir elmas yüzük bulmuşçasına bağırırlardı:

"Rüstem Çavuş... Bir kalem daha... Amma da gözeldir ha ... Hiç açılmamış. Rengi de kırmızıdır ha..."

"Rüstem Çavuş... Bir kalem daha... Yeşildirkim ne gözel yeşildir... Dolma da kalemdir..."

"Rüstem Çavuuuş... Bir kalem ki, yüz lira eder... Daha kutusunun içindedir."

Rüstem Çavuş'un yanında büyük bir testi suyu vardı, kendisine getirilen kalemleri evirir çevirir, bakar, sonra da sabunlu suyla kalemi bir iyice yıkardı.

Rüstem Çavuş kalemleri de paylaşalım diye ısrar etmiş, ama çöpçü arkadaşlarına kabul ettirememişti. Onun çocukları vardı ve çocuklar okuyorlardı. Bey, hanım olacaklardı. Yüzyıl da, Yüz yılın her günü de buradan yüzlerce, binlerce kalem çıksa kalemlerin hepsi Rüstem Çavuş'un çocuklarının olacaktı.

Gerçekten, çöpçüler kalemleri Rüstem Çavuş'a verdiklerinden dolayı büyük bir mutluluk, büyük bir sevinç duyuyorlardı. Her kalem bulan ona büyük bir zafer, iyi iş yapmışların güveni içinde getiriyordu. Her biri okuyan, büyük, iyi, bilgili

Devamı 25. sayfada

"Kızları hep ince ince gülümser, utangaç, tatlı, kederli yüzlü bir kız..."

sinema. tv... video... tiyatro.

Lumière Kardeşler: Auguste (Solda) ve Louis (Sağda).

SİNEMANIN DEVLERİ: Louis Lumiere

1864-1948

Orta halli bir fotoğrafçının oğlu. Amerikalı Edison'un kinetoskopuyla çektiği filmleri perdeye yansıtmaya çalışırken "sinema"yı keşfetti. Bu buluşu somutlamak için gerçek yaşamdan sahneleri belgeleyen küçük filmler yaptı. Halka açık ilk sinema gösterisini 29 Aralık 1895'te gerçekleştirdi. 1896'da dünyanın dört bir yanına kameramanlar göndererek önemli olayları filme aldı. Bu kameramanlardan Aleksandr Promio 1896 başlarında Köprü ve Haliç çevresinde bazı görüntüler çekmek için Türkiye'ye geldi. Lumiere, sonraları sinemayı bırakarak tamamen fotoğrafa yöneldi.

Bounty'de İsyan dört kez sinemaya uyarlanmış ünlü bir olay. Daha önce Clark Gable ve Marlon Brando'nun oynadığı Kaptan Bligh rolünü bu kez, sinemalarımızda geçen ay gösterilen **Mad Max** filminin başoyuncusu Mel Gibson oynuyor. Onsekizinci yüzyılda geçen filmde gemiciler üzerinde büyük bir baskı kuran, "Bounty" gemisinin süvarisi Fletcher ile yardımcısı Kaptan Bligh'in çatışması sözkonusu ediliyor.

İlk Sinema Haberi:

"Paris'te dün gece Lyon'lu Lumière kardeşler, garip ve yeni bir gösteriyi basına tanıttılar... Büyük bir salonun en uzak köşesine yerleştirilmiş bir perde getirin gözünüzün önüne. Kalabalığın hepsinin görebildiği. Bir fotoğraf yansıtılıyor perde üzerine. Buraya kadar yeni bir şey yok. Fakat birden görüntü canlanıyor ve hareketleniyor. Açılan bir atölyenin kapısından işçiler çıkıyor, kadınlı erkekli. Kiminin bisikletleri var. Köpekler koşuyor. Arabalar geçiyor. Yani yaşamın ta kendisi..."

Ateş Arabaları(Chariots of Fire)—Yonetmen Hugh Hudson, İngiltere 1981

Harold Abrahams ve Eric Liddell adlı iki koşucunun 1919'da başlayıp 1924 Paris Olimpiyatlarında noktalanan çekişmeli yarışlarının öykusü 1982 yılında en iyi film, en iyi özgün senaryo, en iyi özgün müzik ve en iyi kostum Oskarlarını alan bu filmin basrollerini Ben Cross ve Ian Charleson paylaşıyorlar

Faize Hücum —Yönetmeni Zeki Ökten, Turkiye 1982

1983 Antalya Ulusal Film Şenliği'nde beş ödül alan bu film daha mutlu yaşama umudunu bankerlik şirketinden alacağı faize bağlayan bir emekli memurun ve ailesinin önlenemez düşüşünü anlatıyor Bir umut, ailenin okuyan ve çalışan genç kuşağındadır. Düşündürücü bir film olan **Faize Hücum**'un başrollerinde Genco Erkal ve Asuman Arsan oynuyor

Charlie Chaplin (Şarlo) 1921 yapımı "Yumurcak" adlı filmde

SİNE-KARE: Sinema özünde görsel niteliği ağır basan bir sanat. Bu koşede her sayı size filmlerden kendi beğenimize göre önem taşıyan görüntüler sunacağız. Böylece derginizi ciltlettiğinizde elinizde dünya sinemasından örnekler içeren bir albümünüz olacak.

PARİS-TEKSAS

Cannes Film Şenliği dünyanın en büyük sinema olaylarından. Geçtiğimiz yıl bu şenliğin büyük ödülü Altın Palmiye'yi Alman yönetmen Wim Wenders'in yönettiği **Paris, Teksas** aldı. Dağılan bir aileyi anlatan filmin başrolündeki Harry Dean Stanton kadar küçük oyuncu Hunter Carson'un da bu başarıda büyük rolü vardı

TİYATRO

Hazırlayan: Reyman Eray

Hayvanlar Çiftliği

YILLARDIR çocuklar için ücretsiz tiyatro yapan Nedim Saban yönetimindeki Beş Katadarlar Tiyatrosu, koşulların giderek zorlaşması nedeniyle, bundan böyle 200 liralık biletle oynayacak

Insanın insanca yaşaması ve insanca yönetmesi motifinden yola çıkılarak hazırlanan oyunda; Mete Açıkgöz "Kurbağa"yı, Doğan Dayır "Köpek"i, Coşkun Durmuş "Eşek"i, Nuray Inal "Inek"i, Necla Koçak "Tavuk"u, Meltem Külçe "Koyun"u, Şebnem Külçe "Keçi"yi, İlkay Özer "Boğa"yı, Nedim Saban "Domuz"u, Selda Şerefli "Yılan"ı ve Tayfun Yılmaz "Tilki"yi canlandırıyor

gezerek söyleşerek

Yavuzer Çetinkaya

Işıl Kasaboğlu ve Melih Düzenli beş yıldır Paris'te yaşayan ve tiyatro öğrenimi gören Türk sanatçıları. Işıl Kasaboğlu Türkiye'de tiyatro oyunculuğu ve gazetecilik yaptıktan sonra, dört yıl boyunca Fransa'da Mehmet Ulusoy'un asistanlığını yaptı. Geçtiğimiz yıl "Geleceğin Tiyatrosu" adında bir topluluk kuran Kasaboğlu'nun ilk kukla oyunu "Bir Varmış Bir Yokmuş" tüm eleştirmenlerin övgüsünü kazandı. Işıl Kasaboğlu'nun derleyip yonettiği, Melih Düzenli'nin Meddah rolünü üstlendiği "Hoca Nasrettin" oyunu nun genel provasını sizler için izledik.

Nasrettin Hoca Paris'te

BIR Kasım öğleden sonrası. Paris'in güney mahallelerinden birinde Gobelins sokağı. Büyük bir tahta kapıyı aralayıp küçük bir avluya giriyoruz. Sağdan ikinci kapı demişlerdi telefonda. Açık duruyor zaten. Dar bir merdivenden loş bir bodruma iniliyor. Bir kapı daha. Ses geçirmez maddeyle kaplanmış. İtiyoruz . Gaz lambalarıyla aydınlatılmış kemerli tavanları beyaz badanalanmış bir yer. Yerlerde minderler var. Birkaç kişi oturuyor. Merhaba deyip oturuyoruz.

Bir köşede üzeri beyaz bir çarşafla örtülü iki metre boyunda bir kocaman nesne var. Garip ve acayip. Birden sıçrıyoruz yerimizden. Dan dudu Dan dudu. Elinde bir davul, boynunda bir mendil, ayağında şalvar, sırtında yelek, yalınayak, başı kabak bir adam beliriyor o kocaman nesnenin ardından. "Hoş geldiniz" diye başlıyor söze. Sonra taa ninelerimizden kalma bir tekerleme ile sürdürüyor "Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken, ben annemin beşiğini tıngır mıngır sallar iken..."

Ülkemizden ikibinbeşyüz kilometre uzakta, Eyfel kulesinin gölgesinde öz

O sırada, üzeri çarşaf örtülü nesnenin içinden bir ses geliyor. "Pişşt, Pişşt..."

dilini işiten anam tıngır mıngır yuvarlanıyor beşiğinden. Şaşkınlıktan. O sırada, o üzeri çarşaf örtülü nesnenin içinden bir ses geliyor. "Pişşt, Pişşt". Bizim davulcu, kendi gürültüsünden bir şey duyamıyor ki. İşaret ediyoruz, seni çağırıyorlar diye. Arkasına bakıyor davulcu. O kocaman nesnenin kıyısından tanıdık bir baş uzanı-

yor. Aaaa Hoca bu. Ve de efendime söyliyeyim, tumturaklı bir Fransızca ile, "Meddah, Meddah" diyor, "Şaşırdın galiba. Fransa'dasın. Türkiye'de değil. Buradaki ademoğulları bizim dilimizi anlamaz ki." Biz anlıyoruz da, keyifleniyoruz da; çevremizde oturmuş Fransızlar bizim Hoca'nın onların dilini konuşmasından pek memnunlar. "Viy Viy" diyorlar Meddah'a. "Fransızca konuş vatandaş".

Meddah'ı oynayan Melih Düzenli, eski adıyla Mekteb-i Sultani, yeni adıyla Galatasaray Lisesi'nin en has mezunlarının aksanıyla çatlata çatlata Fransızca sürdürüyor tekerlemeleri. Veeee, o kocaman nesnenin üzerindeki çarşaf düşünce aşağı, gözlerimize inanamıyoruz. Bir güzel dünya karşımızda. Kış köşesi Hoca'

Fransızlar bizim Hoca'nın konuşmasından pek memnunlar. "Viy Viy" diyorlar Meddah'a. "Fransızca konuş vatandaş."

nın evi, yaz köşesi Karagöz perdesi. Bir tarafı ninemin çeyiz sandığı, bir tarafı gaz lambalı köy odası. Meddah bu kez Fransızca bir türkü tutturuyor, ama ezgisi bildiğimiz türkülerden biri. Nasrettin Hoca'nın kim olduğunu anlatıyor bilmeyenlere. Sıcak, neşeli, cıvıl cıvıl bir meddah.

Sonra karısı geliyor Hoca'nın. Hani Nasrettin Hoca'nın aldığı iki kilo ciğeri yiyip, akşam eve gelen Hoca'ya, "Ahh, ciğeri kedi yedi, hınzır kedi!" diyen karısı. Bilirsiniz, bunun üzerine kediyi tartan Hoca, iki kilo geldiğini görünce "Hanım hanım, bu iki kilo kediyse ciğer nerede? Ciğerse kedi nerede?" diye sorar ya. O öykü işte, Pofuduk pofuduk kedilerle, parmak boyu kuklalar, bazen bez, bazen sünger, bu öyküyü yaşatıyorlar bize.

Sonra meddah alıyor davulu yine, çalıyor. Söylüyor, oynuyor. Bir başka öyküsüne geçiyorlar Hoca'nın. Tavşanın suyunun suyunun suyu. Sonra karşı köydeki mum ışığında ısındın diye giriştikleri bahsi kaybettin dedikleri Hoca'nın, koca kazanın altına mum yakıp ziyafet yemeği yapmaya kalkışması. Sonra aksak Timur önünde bir keşişle Hoca'nın yarışması. Böyle bir dolu hikâye.

Bir saat sonra oyun sona erdiğinde, rengârenk bir dünyadan gri Paris sokaklarına dönmek zor oldu doğrusu. Elinize, dilinize sağlık dedik tüm emeği geçenlere bu gösteriye. Işıl Kasapoğlu öyküleri derleyip yönetmiş. Kuklaları Karina Chéres yapmış. Geçen yıl Karina ve Işıl yine Paris'te, yine halk masallarından derlenen bir kukla oyunu yapmışlardı. O da zengin ve coşkulu bir oyundu. İki ay boyunca binlerce çocuk, salonu doldurmuş, çok beğenmişlerdi bu güzel gösteriyi.

Şimdi de yeni yıldan başlayarak "Hoca Nasrettin"i Paris'te oturan yediden yetmişe tüm çocuklara sunacaklar. Dahası, bir aksilik olmazsa, "Geleceğin Tiyatrosu" adlı bu topluluk, önümüzdeki yıl İstanbul Festivali'ne de gelecekleri için onları burada da alkışlama olanağını bulacağız. Meddah Melih'in davulu bu kez bizim için çalacak ve hayrettir, galiba ilk kez davulun sesi yakından hoş gelecek.

Nasrettin Hoca'dan Bir Fıkra:

TAVŞANIN SUYUNUN SUYU

Hoca'ya bir gün tanıdık köylülerden biri tavşan getirdi:

— Hocam dün ava gitmiştik, epeyce avladık. Senin de nasibin varmış, buyur afiyetle ye.

Hoca, teşekkür etti. Hanımı, tavşandan bir yahni yaptı. O gün, kasabada işi bitmeyen köylü de konuk edildi. Akşama güzel bir tavşan yahnisi yediler.

Birkaç gün sonra biri:

— Hocam ben size tavşan getirenin amcasıyım, dedi. İzniniz olursa bu gece sizde konuk kalacağım.

Hoca:

— Hoş geldiniz, diye karşıladı, ev sizindir, buyrun.

Birkaç gün sonra yine biri geldi:

— Hocam ben size tavşan getirenin dayısıyım, dedi.

Hoca:

— Anlaşıldı, dedi bu gece konuğumsunuz.

Aradan birkaç gün geçmişti ki biri daha:

— Hocam ben...

Hoca, onu da buyur etti. Akşam olunca sofraya oturdular. Hoca, köylü konuğun önüne su dolu bir tas uzattı:

— Sevgili konuğum, buyrun afiyetle için, dedi. Bu, bana getirilen tavşanın suyunun suyudur...

Bilmece bulmaca

Noktaları birleştirin, bakalım ortaya ne çıkacak?

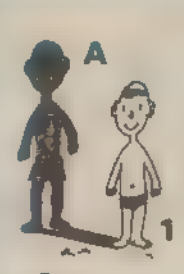

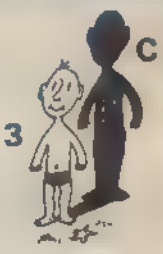

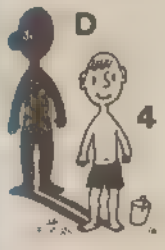

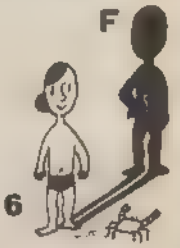

GÖLGELER: Yukarıda gördüğünüz çocukların gölgeleri yanlış çizilmiş. Hangi gölgenin kime ait olduğunu bulabilir misiniz?

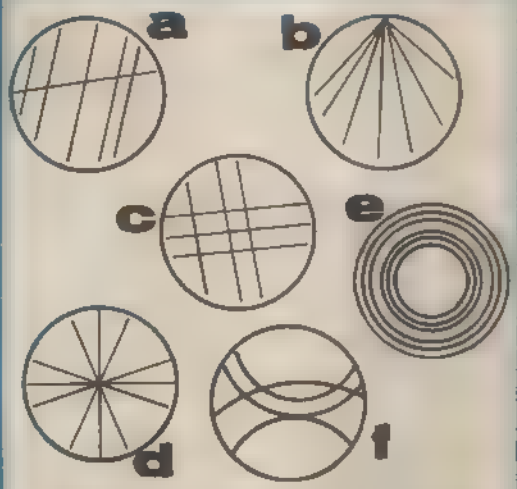

DAİRELER: Yukarıda gördüğünüz çeşitli çizgilerle parçalara bölünmüş dairelerden hangisinin daha fazla parçaya bölünmüş olduğunu bir bakışta söyleyebilir misiniz?

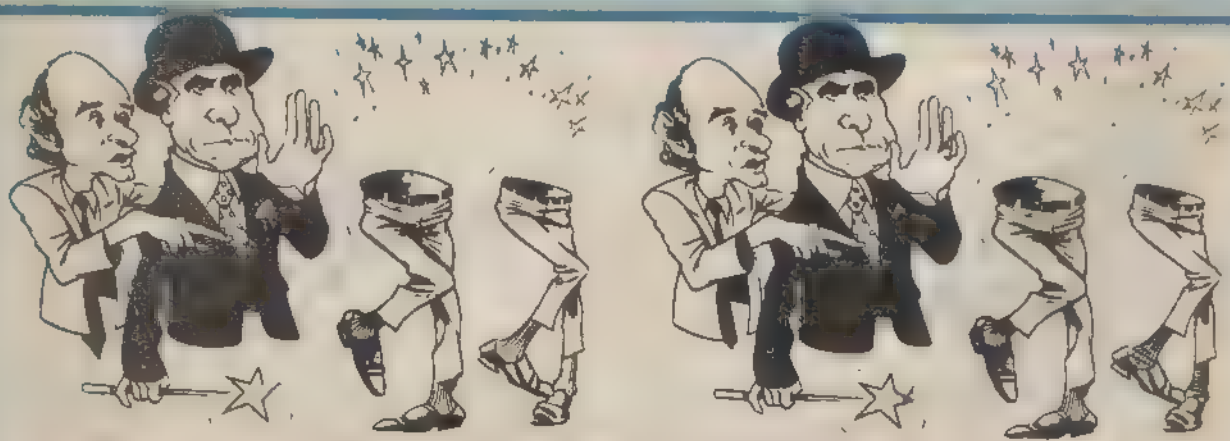

7 FARK: İki resim arasındaki yedi farkı bulabilir misiniz?

DAVY CROCKETT

DAHA ONUÇ YAŞINDAYKEN DAVY YRMI AYR MESLEK TE ÇALIŞTI
HAYDI PARA KAZANMAK O KADAR KOLAY DEĞİL
KAZANDIĞ BİR KAÇ DOLARLA BALTIMORE'A KADAR GİTTİ
ÇEKİL YOLUMDAN UFAKLIK!
ARADAN İKİ YIL GEÇTİKTEN SONRA DAVY DOĞDUĞU YER OLAN HOLSTON'A DÖNDÜ. BİR ATICILIK YARIŞMASINA KATILDI
BU YÖRENİN EN İYİ ATICISI DAVY CROCKETT TİR!
YAŞINA GELDİĞİNDE
BU GÜNE KADAR VURDUĞUM ELLİNCİ AYI BU!

GENÇ KIŞILIĞI, GÜÇLÜ YAPISI GENÇ KIZLAR ETKİLİYORDU

ADIN NE SENİN?

POLLY, SEN MUTHİS BİR AY. AVCIS YMIŞSIN

DAVY POLLY FİNLEY İLE 12 AĞUSTOS 1804 DE EVLEND.

SİZE DUĞUN HEDİYESİ OLARAK İKİ NEK BİR DOMUZ VERİYORUM.

BİR YOLCULUK SIRASINDA ÇERUKİ KABİLESİNDEN KLAVUZLARLA KARŞILAŞTI

BİR ŞEYDEN KORKMAZ YEMEĞİMİZ BİRLİKTE YİYELİM

UZUN YOLCULUKLARA ÇIKARAK, AVLANIYORDU, HİÇ ELİ BOŞ DÖNDÜĞÜ OLMUYORDU.

BU TAM ÜÇYÜZ PAPEL EDER!

1

İZLER HİÇ BİR YERDE AYNI DEĞİLDİR

AMA İNSAN KANI HEP KIRMIZIDIR DERİSİNİN RENGİ NE OLURSA OLSUN!

1806 YILINDA HOLSTONA ARADIĞIN BULAMAYAN DAVY, ALABAMA SINIRINDA BİR ÇİFTLİK KİRALADI
NE DÜŞÜNÜYORSUN DAVY? DALDIN GİTTİN!
AMA BU MUTLULUKLARI 1813 YILINA DEK SÜRDÜ, İNGİLİZLERİN AYAKLANDIRDIĞI CREEKS KIZILDERİLERİ SALDIRIYA BAŞLADILAR, BÜTÜN GARNİZONLARI YAKIP YIKTILAR
YII HIIII YIII!..
YI HIII YIIII!
DAVY, ANDREW JACKSON'UN ORDUSUNA GÖNÜLLÜ OLARAK YAZILDI
GÖNÜLLÜLER, BİRLEŞİK ORDU ADINA SİZE TEŞEKKÜR EDERİM!
KIRMIZI AYAKLAR'! * MANTIK OLMAYA ZORLAYACAĞIZ HASAT ZAMANI GERİ DÖNERİM AYLAR DA YİNE BÜYÜMÜŞ OLUR!
* CREEKLERİN DİLİNDE

YENİDEN BAŞLARKEN...

Sevgili okurlar, derginiz uzun bir süredir ara verdiği spor sayfasına yeniden kavuşuyor

Spora verilen önem, duyulan ilgi bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de giderek artmakta. Buna bağlı olarak, son yıllarda, spor araç ve gereçleri, spor giysileri büyük bir çeşitlilik gösteriyor. Ne yazık ki, ülkemiz, henüz spor tesisleri, genç sporcuları yetiştiren spor okulları bakımından pek yeterli değil. Ancak, bunun spor yapmamak için bir gerekçe sayılacağı inancında değiliz. Olimpiyatlarda, uygarlıktan payını alamamış ülkelerine altın madalyalarla dönen Afrikalı atletlerin başarıları bütün dünyada şaşkınlık uyandırmıştı.

Bir spor dalıyla uğraşmak için önce o spor dalını tanımak, sevmek gerektiği düşüncesindeyiz. Bu nedenle bu sayımızdan başlayarak, dergimizde sizlere çeşitli spor dalları üzerine bilgiler vereceğiz. Güncel spor olaylarını, gazetelerden, radyo ve televizyondan izlediğinizi düşünerek, biz size bildiğiniz şeyleri yeniden duyurmak yerine spor dallarını tanıtmayı, spor dünyasından, spor tarihinden ilginç bilgiler vermeyi amaçlıyoruz.

TEMEL SPOR ATLETİZM

Atletizm sözünün kökeni, Eski Yunanca'da mücadele anlamına gelen, **"Athlos"** sözüne dayanır. Atletizm, gerçekten bir mücadele sporudur. Bu mücadele rakiplere karşı olduğu kadar, zamana, mesafeye ve yüksekliğe karşı da verilir. Bu nedenle atletizme **"Temel Spor"** denilmektedir.

Spor eski çağlarda, mücadele oyunları biçiminde gelişmiş, Eski Yunanistan'da olduğu gibi bir tür dinsel ayin niteliğine bürünmüş günümüze dek dallara ayrılarak, örgütlenerek yaygınlaşmıştır. Bu mücadele oyunları arasında, Atletizm İ.Ö. 776 yılına dek dayanan Olimpiyat Oyunlarının öncüsü sayılır.

Atletizm Nasıl Gelişti?

İlk atletizm yarışmaları, Eski Yunanistan'da siteler arasında yapılıyordu. Bu yarışlar, günümüzün atletizm pistlerine benzer, **jimnazyum** adı verilen pistlerde yapılıyordu. Jimnazyumlar, günümüzün atletizm pistinin çekirdeğini oluşturur.

Olimpiyat Oyunlarının başlangıçtaki tek yarışması, stad uzunluğunca yapılan koşuydu. Olimpiyat Oyunları **1896** yılında yeniden canlandırıldığında, atletizm yarışmalarından başka, aletli ve aletsiz jimnastiklerle eskrim karşılaşmaları da yapılmıştır. Ancak bu karşılaşmalar birer gösteri niteliğinde kalmış ve yalnızca atletizmde yapılan dereceler rekor olarak sayılmıştır. **1896 Çağdaş Olimpiyat Oyunlarında, ilk madalya kazanan atlet 100 metrede koşan Burke olmuştur.**

Çağdaş anlamda atletizm İngiltere'deki lise ve üniversitelerde gelişmiştir. İlk atletizm karşılaşması Oxford ve Cambridge Üniversite takımları arasında gerçekleştirilmiştir. Yine, dünyadaki ilk atletizm kulübü İngiltere'de kurulmuş ve ilk atletizm şampiyonası İngiltere'de yapılmıştır.

A.B.D'nin son yıllarda yetiştirdiği başarılı atletlerin başında Mary Decker geliyor (üstte)

Türkiye'de ilk atletizm etkinlikleri Galatasaray Lisesi ile Robert Koleji'nde başlamıştır. Atletizm'in Türkiye'de tanınmasında Galatasaray Lisesi beden eğitimi öğretmeni Curel'in büyük katkıları olmuştu.

1922 yılında kurulan Türkiye'nin ilk spor kuruluşu Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nda Futbol ve Güreş ile birlikte Atletizm de yerini almıştır. İlk atletizm milli takımı 1924 yılında oluşmuş ve Paris Olimpiyat Oyunları'na katılmıştır.

Bunları biliyor musunuz?...

- *Türkiye'de bayanlar arasında ilk atletizm karşılaşması 11 Şubat 1926, cuma günü sabahı İstanbul'da Ünyon Klüp (Şimdiki Fenerbahçe) sahasında yapılmıştır.*
- *Uluslararası bir karşılaşma nedeniyle stadyumda karşılaşan her iki ulusun bayraklarının şeref direğine çekilmesi ilk kez Danimarka'da, Danimarka-Belçika futbol maçı sırasında gerçekleştirilmiştir.*
- *Spor tarihimizde bir antrenörle, ilk kez olarak anlaşma imzalayan takım Galatasaray'dır. Sarı kırmızılıları çalıştıran ilk antrenör, İngiliz Hanter'dir.*

Bilmece bulmaca

PARÇALAR: Numaralı parçalardan yalnızca biri resimden alınmıştır. Onu bulabilir misiniz?

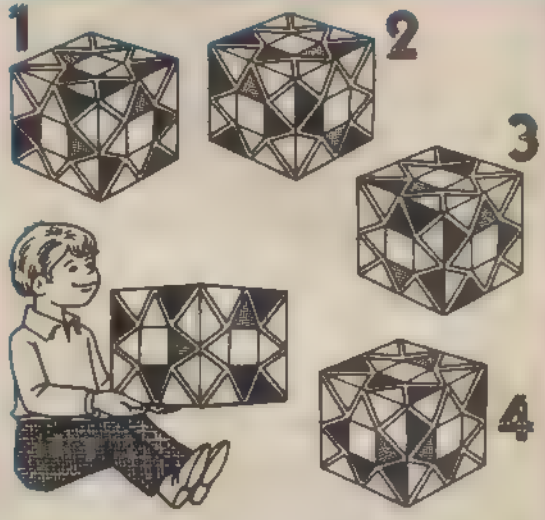

KÜPLER: Çocuğun elindeki küpün eşinin numaralı küplerden hangisi olduğunu bulabilir misiniz?

LABİRENT: Geminin hazineye ulaşmasına yardımcı olur musunuz?

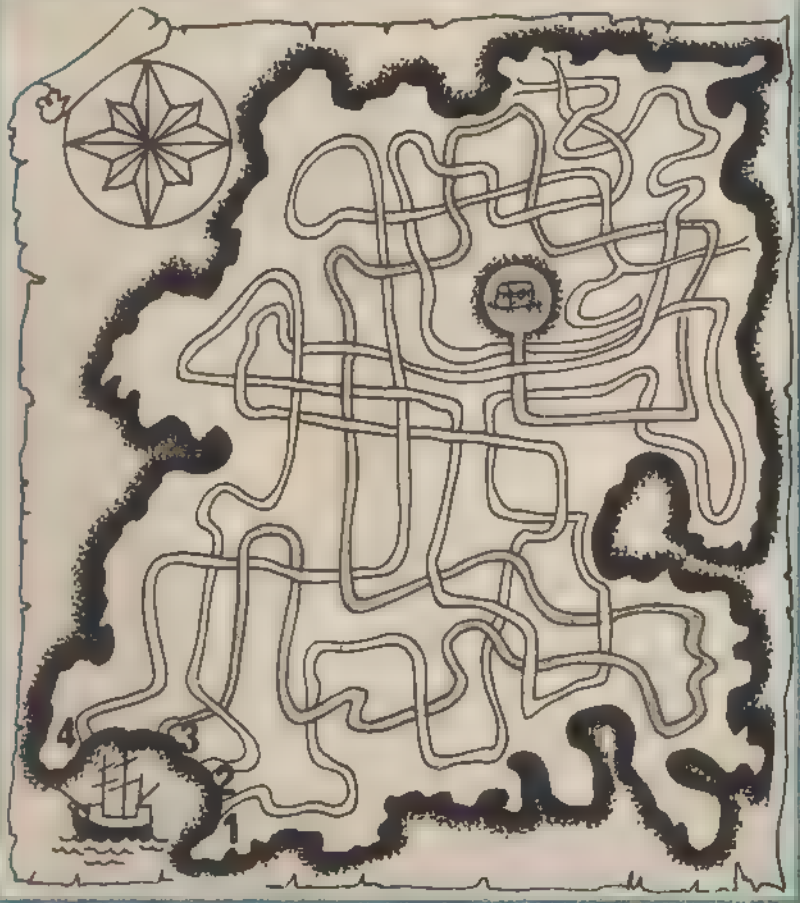

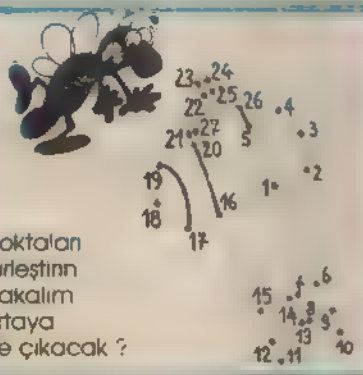

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak ?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

10 FARK: 1— Roketin burnu. 2— Ayakkabı. 3— Siyah yıldız. 4— Roketteki yuvarlaklar. 5— Cep. 6— Sol kanat. 7— Rokette sağdaki adamın giysisi. 8— Roketin penceresinin kenarı. 9— Rokette soldaki adamın kolu. 10— Yıldızların altındaki yuvarlak.

LABİRENT: 3 numaralı yol.

RAKAMLAR: 16 7 5 7 yazılması gerekir.

KUŞLAR: 1—E, 2—D, 3—F, 4—B, 5—A, 6—C

BALIKLAR: Yakalanan balık A

ŞİMŞEK SANTİFOR 1

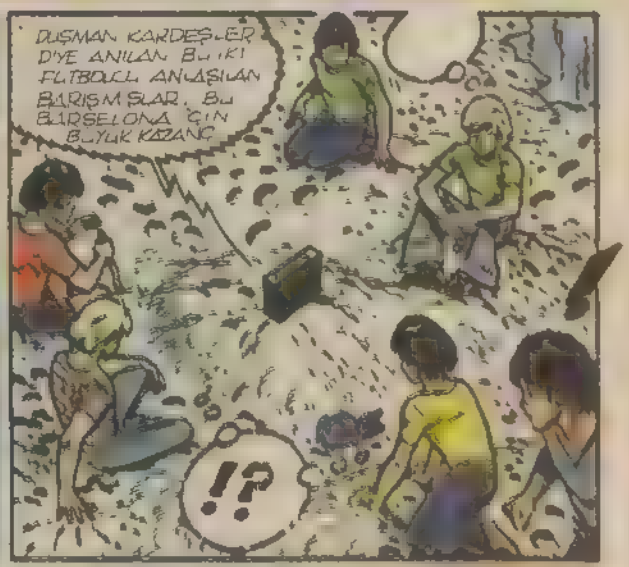

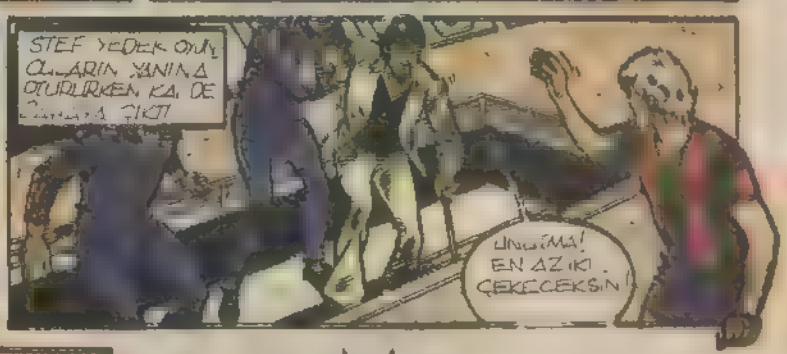

KAİ, BİR GOL ATTI. FAKAT LİÇ GOLÜN HAZIRLAYICISI OLDU... BU KOLLEKTİF OYUNA NE KADAR YATKIN OLDUĞUNUN KANITIYDI

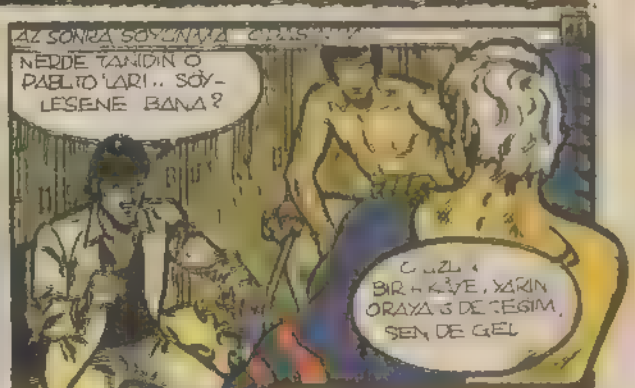

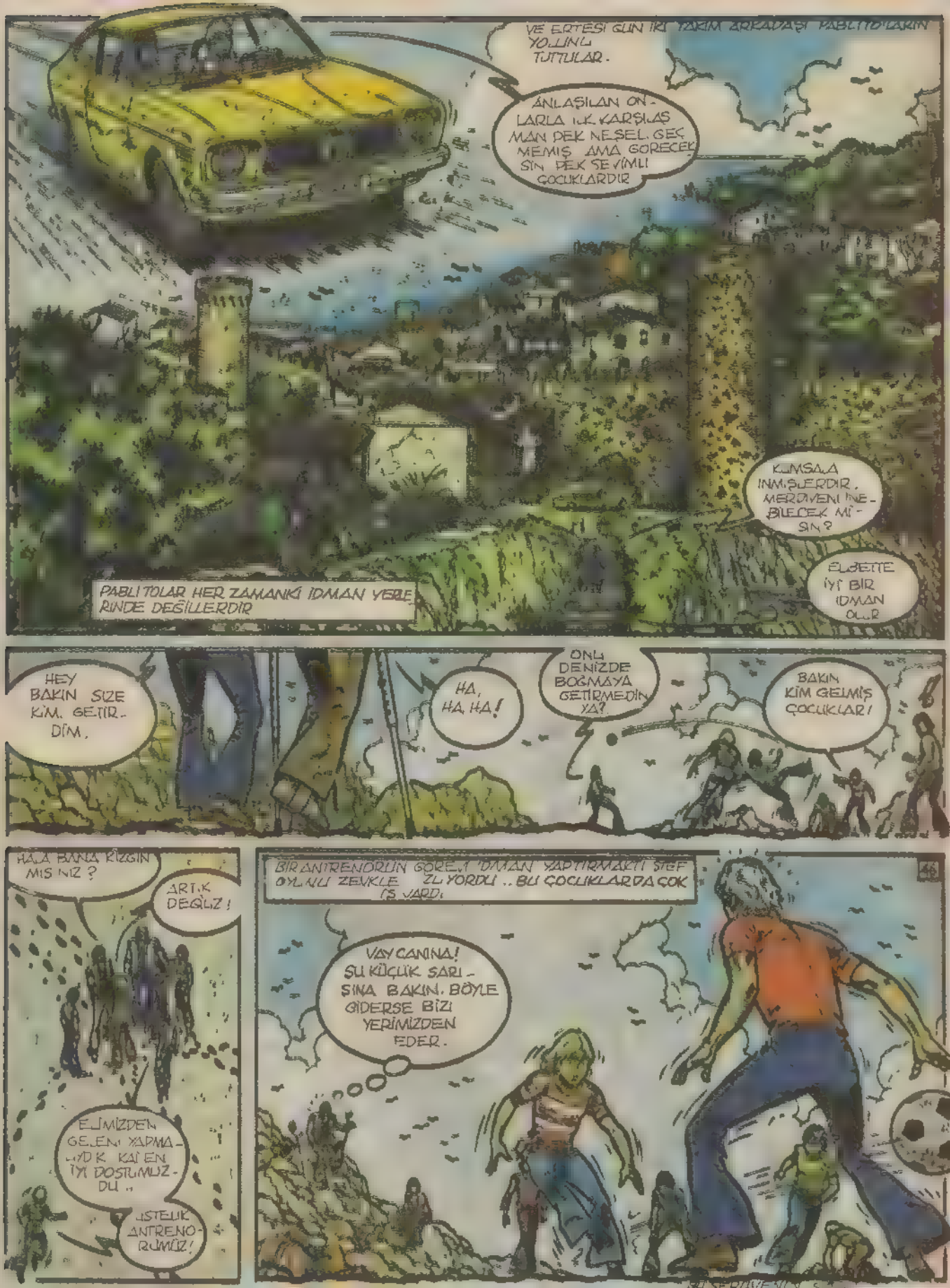
VE ERTESİ GÜN İKİ YAKIN ARKADAŞI PABLİTOLARIN YOLUNU TUTTULAR.
ANLAŞILAN ONLARLA İLK KARŞILAŞMAN PEK NESEL GEÇMEMİŞ AMA GÖRECEKSİN PEK SEVİMLİ ÇOCUKLARDIR
KİMSALA İNMİŞLERDİR. MERDİVENİ İNEBİLECEK MİSİN?
ELBETTE İYİ BİR İDMAN OLUR
PABLİTOLAR HER ZAMANKİ İDMAN YERLERİNDE DEĞİLLERDİR
HEY BAKIN SİZE KİM GETİRDİM.
HA, HA, HA!
ONU DENİZDE BOĞMAYA GETİRMEDİN YA?
BAKIN KİM GELMİŞ ÇOCUKLAR!
HALA BANA KIZGIN MISINIZ?
ARTIK DEĞİLİZ!
ELİMİZDEN GELENİ YAPMADIK KALDIK İYİ DOSTUMUZDU..
ÜSTELİK ANTRENÖRÜMÜZ!
BİR ANTRENÖRÜN GÖREVİ İDMAN YAPTIRMAKTI ŞEF OYUNU ZEVKLE İZLİYORDU.. BU ÇOCUKLARDA ÇOK İŞ VARDI.
VAY CANINA! ŞU KÜÇÜK SARISINA BAKIN. BÖYLE GİDERSE BİZİ YERİMİZDEN EDER.
46

CİMCİME

yılbaşı yaklaşırken herkesi bir telâş oluyor. Telâş bir şure sonra dalaşa dönüyor.

YILBAŞIYSA YILBAŞI. NE YAPALIM YANİ BUTUN MAAŞI BU GECE İÇİN HARCAYAMAM YA!

EVET AMA ŞEKERİM.

YETER BE BU KADAR DA MASRAF EDİLMEZ Kİ...

YA ÖYLE DEMEK Kİ ALIŞVERİŞİ SEN YAP ÖYLEYSE!.

SONRA

BENİM YENİ KAZAĞIMI BİR DAHA GİYECEK OLURSAN GÖSTERİRİM SANA!

UKALÂLIK ETME, SENİN KAZAĞIN NEREDEN OLUYORMUŞ! BABAMIN KAZAĞ!

BÜYÜKLERİN YANLARINA YAKLAŞILMIYOR. UZAKTAKİ NİNEMİN BİLE

ANNECİĞİM ODEVİM BİTTİ!

ÇABUK ÇIK GİT BURADAN!

SNIFF..

...SONRA NE DEDİ BİLİYOR MUSUN? UMURUMDA BİLE DEĞİL, DEDİ!

ALDIRMA KIZIM BU DA GEÇER. SEN SABIRLI OL

SABIRLI MI?

HAAAA?

KOMŞULUK HATIR. İÇİN SUSUYORDUM ŞİMDİYE KADAR AMA YETER ARTIK BEN BURA- LARI TEMİZLİ- YORUM. ÇOCUK LARINIZ ÇAMUR TAŞIYORLAR!
SONUNDA HAZIRLIKLAR TAMAMLANDI, PARTİLER TUTMA VE YILBAŞI GECESİ GELDİ.
HEDİYELER DE GELMEYE BAŞLADI!
YAŞA BE KOCAKARI SENDEN BEKLE- MEZDİM!
NASIL BEĞENDİN Mİ? MICHAEL JACKSON'IN SON ÇIKAN PLAĞI!
SİNİRLER YATIŞMIŞ YÜZLER GÜLMEYE BAŞLAMIŞTI...
YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN
SİZİN DE ŞEKERİM!
NE DERSİN, ÇOCUKLAR MEMNUN KALDILAR GALİBA -
BANA DA ÖYLE GELİYOR? HADİ SENİN DE YENİ YILIN KUTLU OLSUN!
KISACASI HERKES DEĞİŞMİŞTİ KİMSE DÜNKÜ GİBİ DEĞİLDİ GÖZLÜKLÜ BİLE!
MERHABA PENGUEN!
PENGUEN Mİ? SEN NEYSİN ÖYLEYSE?
BEN Mİ? BURADA YAZILI!
Sevgili Penguenin yeni yılını kutlarım Solucan

YAŞAR KEMAL

KALEMLER

Baştarafı 8. sayfada

adam olacak, çöpçü olmayacak çocuklara yardımın mutluluğundaydı. Bu onların gözlerinden apaçık okunuyordu. Rüstem Çavuş'un onların bu mutluluğunun, sevincinin önüne geçmeğe hakkı yoktu. Ve çocukların da en büyük oyuncakları, kalemdi. Her akşam renk renk bir sürü kalemle geliyordu. Kalemler üstüne, bugün ne kadar çıkacak diye, ana oğul ve kız bahse tutuşuyorlardı. Her zaman da kızın dediği ya çıkıyor ya da sayıya en çok onunki yaklaşıyordu.

Kız bu yıl ilkokulun beşinci sınıfındaydı. Kızın için için övündüğü, hiç kimseye söylemediği, hiçbir zaman da söylemeyeceği bir güvencei vardı arkasında. Bu çocukların her bir şeyleri vardı. Cicili giysileri, güzel çantaları, her gün gelip onları okul kapısından alan otomobilleri vardı... Vardı ama, hiç kimsenin, babalarının kalem dükkânlarında bile, hiç kimsenin bu kadar çok kalemi yoktu. Kalemleriyle için için öylesine övünüyordu ki... Kalemlerini düşündükçe gizli bir sevinçle gözleri ışıl ışıl yanıyor, pespembe yanakları parlıyordu. Ama kimse bilmiyordu ki, onun o kadar çok kalemi olduğunu... Bu içinde büyük bir dertti. Okula kalemlerini alıp getiremiyordu ki.. Bir getirebilse, herkesin, herkesten, parmakları ağızlarının içinde kalacaktı. Bin tane renkli kalemi vardı. Kırmızısı, beyazı, karası, mavisi, turuncusu... Bir arava getirince kalemlerini, bir renk harmanı oluyordu. Gerçekten bir kalem harmanına benziyordu, ışıklı... kalemleri okula getirecek, getirecekti ama, ya sorarlarsa bu kalemleri nereden aldın diye. Ne diyecekti, ne diyebilirdi. O kadar çocuğun arasında Çöpçübaşı babam çöplerin arasından topladı bu kadar kalemi diyemezdi ki... Ölse de, kesseler de, kanını iyice akıtsalar da diyemezdi ki... Nasıl derdi.. Ama mutlaka getirmeli, arkadaşlarına kalemleri göstermeliydi.

GÜNLERCE kafasını yordu, bir türlü yolunu bulamadı. Bu kalemleri bana babam aldı dese inanmayacaklardı. Milyoner çocuklarına bile babaları böylesine çok, güzel kalem almazdı ki.. Eeee, ama muhakkak okula götürüp kalemlerini göstermeliydi. Bunun yolunu bulmalıydı. Bir kafasına takmıştı ki bu işi, bir türlü aklından söküp atamıyordu. Bir gün çantasına doldurdu kalemleri, okula götürdü, göstermek için yandı tutuştu, deliye döndü, ama kimseciklere gösteremedi. Belki bir hafta göstermenin ateşi içinde kıvrandı durdu, olmadı. Belki bu yıl da unutacaktı ama komşuları Erol'u gördü. Erol Abi kırtasiyecide, Osmanbeyde kocaman bir mağazada çalışıyordu. Ondan defter almıştı. Onun çalıştığı yerde okadar çok kalem vardı ki.. Aaaaah bu Erol bir ikrabası, örnekse dayısının oğlu olsaydı. Ne güzel, aah ne güzel olurdu. Bir, bir güzel olurdu ki. Derdi ki, "dayımın oğlu Erol armağan etti bunları bana..." O gece, gece yarısına kadar bu Erol üstünde düşündü.

Sabah okula gittiğinde okul çantası, cepleri ağzına kadar renk renk kalemlerle doluydu... Önce kalemleri sıra arkadaşı Sabahat'ın önüne serdi. Sabahatların Kapalıçarşı'da bir kuyumcu dükkânları vardı ki, ağzına kadar altın bilezikle dolu. Ama Sabahat'ın bu kadar çok kalemi yoktu ki..

"Aaaaa!.. Bu kadar kalemi nereden buldun kız?..."

Neriman hiç umursamaz:

"Erol Abi getirir bana," dedi. "Her akşam getirir... Onun Beyazıt'ta bir kocaman mağazası var ki, ağzına kadar kalemle dolu. Erol Abi benim neyim olur biliyor musun, dayımın oğlu. Daha hiç evlenmedi.."

Sabahat öteki çocuklara koştu hemen.

"Neriman'ın birçok kalemleri, birçok kalemleri var, nah bu kadar, bin tane. Yalansam iki gözüm kör olsun."

Çocuklar Neriman'ın başına üşüştüler... Gerçekten amma da çok kalemi vardı ha!

Sabahat

"Onun dayısının oğlu var," diyordu, daha hiç evlenmemiş. Beyazıt'ta bir kocaman dükkânı var ki... İçi hep kalemle dolu. Biz oraya her gün gideceğiz. Erol Abi de bize kalem verecek."

Neriman Sabahatten çok memnun oldu.

"Aaaa..." dedi, "bilmiyor musun?...

Kalemlerden beş altı tane kalem seçti.

"Erol Abi bunları sana göndermişti. Sabahata ver diye. Ben senden ona çok çok konuştum. Benim en iyi arkadaşımdır, dedim."

Sabahat güldü.

"Biliyordum," dedi "Teşekkür ederim."

Zil çaldı, Neriman, herkesin hayranlığı üstünde,kalemleri çantaya doldurdu. Derse girdiler... Artık herkesten üstündü. Sevinçten dolup dolup taşıyordu.

Bundan sonra her gün çantası dolu dolu kalemlerle geldi. Herkese kalem dağıtıyordu. O herkesin ablasıydı artık. Çocuklar çarşıdan ne diye kalem alsınlar. Erol Abi ona bol bol getiriyor, o da herkese veriyordu. O kadar çoktu ki kalemi. Tüm okula dağıtsa bitmezdi ki..

Neriman'ın mutluluğu bu pis olay patlayıncaya kadar böyle sürdü gitti.

O kısa boylu, o bakkalın saşı oğlu Zühtü var ya, o mendebur, o sümüklü burnu var ya, işte o bozdu her şeyi. Yalancı, domuz, karnı yemez.. Yüzüne baksan kusacağın gelir de kırk gün yemek yiyemezsin. İşte bütün bu işler onun başının altından çıktı.

Öğretmenin karşısına geçmiş.

"Vallahi billahi, Allah canımı alsın ki, anamın ölüsünü öpeyim ki... Neriman kalemimi çalmış. Kalemlerinin arasında gördüm. Bel koymuştum kaleme... Yeşil bir kalem... Üstüne de iki çentik yapmış

FRANSIZ ÇOCUKLARINDAN ŞİİRLER

TAVUS KUŞU

Ne kadar da onurlu
Doğrusu
Bir kabarttı mı kuyruk
Guk! Guk!
Böyledir bütün günler
İyi günler
Bütün yıl aynıdır duruşu
Tavuş kuşu
Güzel bulduğu kesin
Herkesin
Şişip kabardığı zaman
Bayan
Onurlu olunca vay vay
Bay
Ama yelpazesi de var
Boyu kadar
Bu kadar görmek yeter
İyi geceler

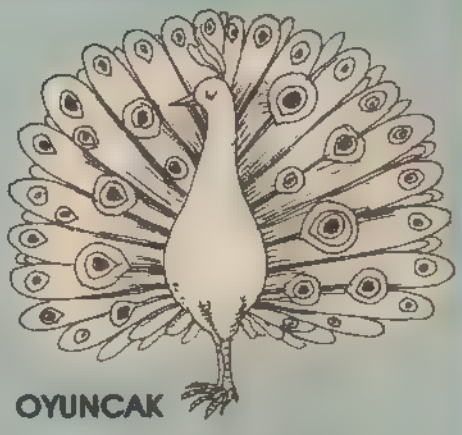

OYUNCAK

Ben büyüdüğüm zaman ilerde
Babam da küçük olacak
Onun oyuncaklarını alacağım ben de
Gece olana kadar oynayacağım.

Türkçesi: Eray Canberk

Lütfen sayfayı çevirin

tım... İşte o kalemi Nerimanda gördüm."

Öğretmen Neriman'ı çağırdı, çantasını açtırdı. Bu kadar kalem çokluğu karşısında şaşakaldı.

Zühtü, kalemlerin üstüne atılarak:

"İşte öğretmenim bu," dedi ve kalemi aldı.

Öğretmen çok sert:

"Bu kadar kalemi nereden buldun?.." diye sordu.

"Neriman günlerdir hazırdı, dudaklarını bükerek.

"Bu kalemleri bana Erol Abi verir," dedi. "Evde daha o kadar çok kı..."

Öğretmen, kızın yüzüne hainçe baktı:

"Git, evdeki bütün öteki kalemleri de getir."

Zühtü'ye de:

"Ver o kalemi Nerimana," dedi.

"Ama öğretmenim, ama öğretmenim..."

"Ver o kalemi..."

Elinden aldığı kalemi Neriman'a verdi. Neriman kalemlerini çantasına doldurup eve doğru, çantası elinde koşmaya başladı.

Öğretmen arkasından:

"Çanta burada kalsın," dedi.

Neriman döndü, çantayı masanın üstüne bıraktı, eve koştu. Eve çarçabuk geldi, büyücek bir bez torbaya tüm kalemleri doldurdu, okula koştu.

"İşte öğretmenim hepsi bu kadar..."

Öğretmen:

"Haydi sen sınıfa git şimdi," dedi.

Okulun Başöğretmenine gitti, işi uzun uzun anlattı. Okulun Başöğretmeni de okulu sınıf sınıf dolaşarak:

"Kalem kaybedenler kalem çaldıranlar okul tatilinde benim odamın kapısına gelsinler," diye tembihledi.

Birkaç saat sonra Başöğretmenin kapısının önü kaynaşıyordu. Hemen hemen okulun çocuklarının yarıdan çoğu kalem yitirmiş, kalem çaldırmıştı.

"Söyle bakalım, senin çaldırdığın kalemin nasıldı?"

Çocuk kalemini anlatıyor, Başöğretmen kalemler içinden kalemi bulup çıkarıyor, çocuğa veriyordu.

Böylece bir sürü çocuğa kalemlerini verdi. Çocuklar yalan söylemiyorlardı ve kalemler çocuklarındı.

"Söyle nasıl çaldın bu kadar kalemi?"

"Çalmadım."

"Peki Erol Abi milyoner de olsa sana bu kadar kalemi niçin versin?.. Haydi bir, iki on tane verdi... Ya yüzlerce kalemi?"

"Erol Abi verdi... Dükkânı kalem dolu."

Kızı uzun uzun sıkıştıran Başöğretmen, onun ağzından doğru söz alamayınca:

"O halde ananı, babanı çağır," dedi.

Neriman eve geldi, kendini yatağın üstüne attı, hüngürdemeye başladı. Gözleri kan çanağına dönmüştü. Anası telâşla soruyor, kız ağlamaktan konuşamıyordu.

Biraz açılınca işi olduğu gibi anasına anlattı. Akşam babası eve gene elinde bir kucak kalemle geldi. Neriman'a verdi. Neriman var gücüyle kalemleri sokağa bıraktı. Anasıyla ağlayarak işi babaya anlattı.

Neriman diyordu ki, anasına babasına ölürcesine yalvarıyordu ki:

"Kurban olayım size, çöpten çıktığını söylemeyin kalemlerin. Erol Abi verdi, devin:

İnanmazlar.

İnanmasınlar."

"Çöpten kalem çıkarmak hırsızlıktan daha mı kötü?

"Daha kötü, daha kötü..."

Ana baba kız arasındaki cebelleşme gece yarısına kadar sürdü.

Neriman diyordu ki,

"Eğer kalemlerin çöplerden toplandığını söylersenız ben kendimi öldürürüm."

Rüstem Çavuş çocukları iyi bilirdi. Kız kendini öldürürdü.

"Haklısın kızım," dedi. "Diyeceğim ki okuldaki, ona bu kalemleri dayısı oğlu Erol verdi."

Sabahleyin okula kızıyla birlikte giden Rüstem Çavuş, öğretmenine, Başöğretmene Erol'dan söz açtı, onun ne kadar iyi, cömert bir arabacı olduğunu uzun uzun

HAYVANLAR ÜZERİNE

Genellikle eceliyle ölmez
KOYUN

At ile Eşek getirirler çiçeğini
KATIR-TIRNAĞI

Pudralı aynaları çamurlu yol sanır
KARA-SİNEK

Ağlar her kuşu gördüğünde
"Kuş olamadım," diye
Şu zavallı
YARASA

Denizlerin temizlik işçisidir
MARTI

Çölde beslenme çantasıyla dolaşan
DEVE

Derelerin vampiri diye anılır
SÜLÜK

Buğday saplarını sigara yapıp içen
ÇEKİRGE

YALVAÇ URAL

söyledi döktü. Başöğretmen, Erol'un Beyazıt'taki dükkânının adresini istedi. Baba kız apışıp kaldılar. Rüstem Çavuş sonunda bir adres uydurup Başöğretmene yazdırdı. Baba kız okuldan böylece ayrıldılar.

Araştırma bitmiş, Neriman'ın kalem hırsızlığı anlaşılmış, Neriman okuldan kovulmuştu.

Ben bu olayı epey geç duydum. Rüstem Çavuş'un evine hemen koştum, evde kimse yoktu. Bir hafta gittim geldim, ev kapı duvardı.. Altı ay, ben Basınköye göçünceye kadar ev daha kapalıydı. Bomboş, ölü, vasıl bir evdi... Güzelim bahçeyi mahalle çocukları çiğnemişler, penceredeki kırmızı,mavi,pembesarı dünyaları yolmuştardı.

BEN çöplükleri iyi bilirim. Rüstem Çavuş'tan dolayı. Çöplükler, şehirlerin tıpkıpına aynısıdır,.. Bir şehir pisse, aşağılıksa, kalleşse, acımasızsa, o şehrin çöplükleri bin misli daha pis kokar. Leş gibi... İstanbul şehrinin çöpluklerine mermalar konar, çöpluğun üstü apak olur. Ve bu murdar çöplük mermadan gözükmez olur. Haa, bir de renk renk kalemler çıkar İstanbul çöplüklerinden... Altın yüzük çıktığı da olur

4 RED KİT DALTONLAR KAÇIYOR

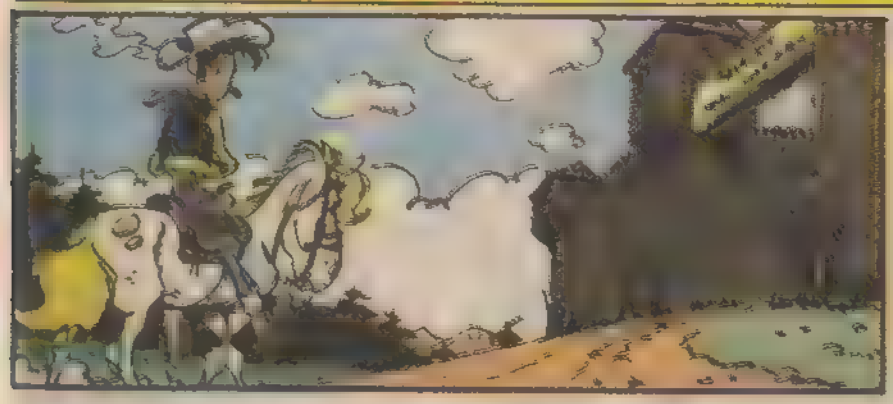

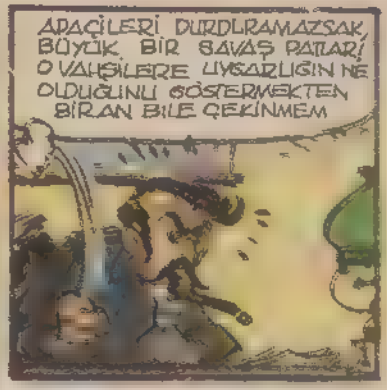

SENİN KAFAN BOZUK!
DUYUNCA SENİN DE BOZUNACAK!
İNANMA BÖYLE PALAVRALARA!
MÜDÜR, APAÇİLERİN BU YÖNE DOĞRU İLERLEDİĞİNİ HABER ALMIŞ...
ARRIBA KUKURUKU POPOF!
BU İŞARETLER ÇOK GEÇMEDEN APAÇİ REİSİ TOLCOZO TARAFINDAN GÖRÜLDÜ
ARRIBA KUKURUKU POPOF!

ANCAK AYNI ŞARETLER CE-ZALARDAN DE GÖRÜLMEKTEDİR.
NE DEMEK OLUYOR BU?
ARRIBA KUKURUKU POPOF!
NE DEMEK O?..
BİLMEM. APAÇI DİLİNDEN HİÇ ANLAMAM...
GÖRDÜNÜZ MÜ?
DUMAN İŞARETLERİ!
BUNLAR APAÇI OLMALI!
APAÇI NEDİR? YENİR Mİ?
ŞU BİR GERÇEK Kİ, APAÇİLERİN AMAÇ BİZE SALDIRMAK. SUVARİ BİRLİĞİNE HABER VERMEŞ İÇİN BİRİNİ GÖNDERMEMİZ VE YARDIM GELENE KADAR CEZAEVİNİ SAVUNMAMIZ GEREK.
BİZ GİDEMEYİZ. MAHKUMLARA KİM GÖZ KULAK OLACAK SONRA?
MAHKUMLAR DA GÖNDEREMEYİZ, GİDER AMA GELMEZLER.
SUNU GÖNDERMEYE NE DERSİN?
ANTANTIN!
AMA BU HAYVAN!
HİÇBİR ŞEYDEN ANLAMAZ!
İŞTE İKİSİ DE APTAL!
TEMBELİN TEKİ!.
NEDEN BANA BÖYLE HAYRAN HAYRAN BAKIYORLAR ACABA?
ADADA ADADA!.
ÇABUK OL, BAĞIRMAYA BAŞLADILAR BİLE
DAHA HIZLI YAZAMIYORUM, YAZMAYA YAZMAYA ALIŞMIŞIM!
AL BAKALIM, CESUR KÖPEK! BUNU SUVARİ BİRLİĞİNE GÖTÜR!
GENE OYUN OYNAMAK İSTİYOR GALİBA! NE İSTİYORLAR BENDEN! BEN Kİ İNSANLARIN EN SADIK DOSTUYUM, NEDEN BENİ HİÇ RAHAT BIRAKMAZLAR?
HADİ EYVALLAH!

ADADA ADADA!..
GELİYORLAR!
MAHKUMLARA DA BİR TÜFEK VERİN!
ALIN BUNLARA KENDİNİZİ KORUYUN! EĞER ADAÇİLER CEZAEVİNE GİRMEYİ BAŞARIRLARSA HEPİMİZİ ÖLDÜRÜRLER!
DAHA DÜN ANNEMİZİN!
ÇOK GÜZEL! ADAÇİLERİN SALDIRISINDAN YARARLANIP RAHATÇA KAÇABİLİRİZ!..
AMA, JO, BENİM HAFTALIK ÖDEVİM HENÜZ B.TMEDİ! DAHA KIRMAM GEREKEN Bİ SÜRÜ TAŞ VAR..
BELK DE ONLARI YANIMDA GÖTÜRÜP YOLDA K.RAR, DAHA SONRA DA POSTAYLA CEZAEVİNE GERİ GÖNDEREBİLİRİM

ÖZET

Sevinç Öğretmen, çok kar yağdığı için, yarıyıl tatilini evlerinde geçiren öğrencilerini hoşnut etmek amacıyla cuma günü jimnastik derslerini dışarıda yapabileceklerini, hatta okulun yakınındaki karlı alanlardan yararlanarak, kızak, kayak gibi karda kaymaya özgü gereçlerini getirebileceklerini söyledi. Çocukların tümü o cuma akla gelmedik kayak gereçlerini getirdiler. En güzeli Tamer'in getirdiği kızaktı.

Yazan: İbrahim ÖRS

sınıftaki afacan

Mehmet'in bu sözleri özellikle kız öğrenciler arasında tepki yarattı:

— Siz erkeksiniz diye kendinizi bir şey mi sanıyorsunuz? diye homurdandı Neşe.

Ardından da Serap'ın sözleri işitildi:

— Sen önce dersini çalışmasını öğren Mehmet. Karnen zayıfla dolu. Ondan sonra da, kızlarla boy ölçüşmeye kalkış.

Mehmet, bayağı bozuldu bu sözlere.

— Niye karnem zayıfla dolu olacakmış? dedi. Hepi topu iki tane kırığım var.

— Yalan söylüyorsun!

— Söylemiyorum.

— O halde çıkar karneni de görelim!

Mehmet, birden duraladı:

— Karnem yanımda yok ki...

Çevredeki çocuklar gülüştüler. Bu kez, Hande karıştı söze:

— Yanında yok olur mu? Kesinlikle yanında. Buna inanıyorum. Karnelerimizi tatil içinde ana babamıza imzalatıp bugün öğretmene geri vermemiz gerekmez miydi?

— Unuttum getirmeye.

— Şuna bak, unutmuş, dedi Selma. Yalan!

— Arayacağız şu halde çantasını! dedi Aylin.

Mehmet, çantasını sıkı sıkı tutuyordu.

Aylin üsteledi:

— Aratsana çantanı!

— İsterse aratmasın, dedi Mine, sınıfta her şey anlaşılacak.

Arkalardan koşarak Atıl geliyordu. Sırtında palto, başında kasket, ayaklarında bot, bir elinde çanta, öteki elinde de uzunca bir tahta. Öğretmen, amacımız karlı bir günde eğlenmek, ne olursa getirebilirsiniz, demişti ya... Onun da elinden bu kadar gelmişti. Tartışmayı sezinleyince sokuldu ve dinledi. Konuyu hemen anlamıştı. Ne Mehmet'e bu denli yüklenilmesini hoş karşıladı, ne de kız arkadaşlarının küçüksenmesini. Ve bir öneri attı ortaya:

— Denemesi kolay arkadaşlar! Eğer bu güzel kızağın sahibi olan arkadaşımız Tamer izin verirse, dileyen kız arkadaşlarımız buna biner. Başarırlar mı, başaramazlar mı, deneriz. Elbette ki, şimdi değil, jimnastik dersinde.

Orada bulunanlar, Atıl'ın bu önerisini benimsediler ve alkışladılar.

Başta Figen olduğu halde, kız çocuklarının yüzünde bir hoşnutluk belirdi.

— Ben bineceğim, dedi Figen.

Onu:

— Ben de, diye öteki kız çocukları izlediler.

Atıl, Tamer'in kızağına biraz daha sokulduktan sonra:

— Onu jimnastik dersinde saptarız, dedi. Belki tümünüz binebilirsiniz. Elbette, kızağın sahibi izin verirse, Tamer izin verirse

Tamer'ın kızağı, belki de, herkesten çok Atıl'ın hoşuna gitmişti. Bunu , davranışlarıyla belli etmekten kendini alamıyordu. Kızak, içinde bir kişinin oturabileceği kutu gibi bir şeydi. Tahtadan yapılmıştı. Altında yine tahtadan uzunca iki kayağı vardı. Önden çekilmeyeceğine göre, arkadan itilmesi gerekiyordu.

Keşke, onların da böyle bir kızakları olsaydı... Olsaydı da, güzel günün tadını çıkartabilselerdi.

Bu da düşünülmüştü: İtmeyi sağlayacak bir çıkıntısı ve itenin de gerektiğinde binebilmesine olanak verecek tutamakları vardı. En ilginci de, fren düzenine sahipti kızak. Araçta oturan çocuk, sağındaki kolu çekince, kızağın hızlı gidiyor da olsa, yavaşlamasını ya da durmasını sağlayabiliyordu.

Atıl, içi giderek Tamer'in kızağını seyrettikten sonra:

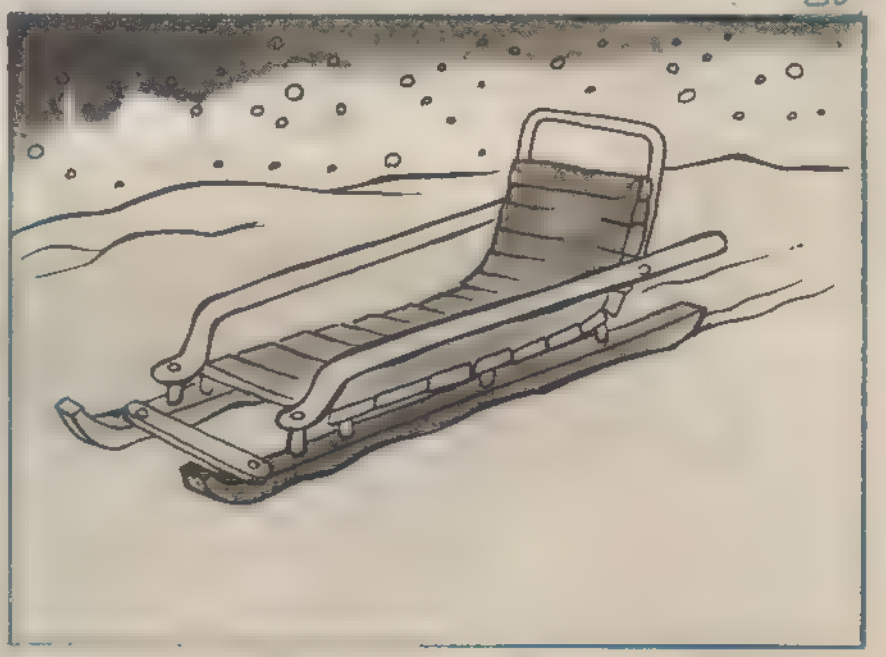

Kızak, içinde bir kişinin oturabileceği kutu gibi bir şeydi.

Yazan: İbrahim ÖRS

Sınıftaki afacan

— Bunu nereden buldun? dedi arkadaşına.

Tamer, gururla gülerek:

— Babam marangozdur, dedi. O yaptı. Kış başlarında. Ama doğru dürüst binememiştim. Öğretmen, jimnastik dersini karda yapacağımızı söyleyince tam binmek için fırsat, dedim. Ve babamdan annemden izin istedim. Verdiler. Elbette dikkatli olmam koşuluyla.

— Ama güzel yapılmış. Herhalde kızaklar hakkında bilgi sahibiymiş baban.

— Benim babam, dedi Tamer, Doğulu. Kars'ta doğdu, büyüdü. Bilmen gerek, oralarda kış bastırıp da kar yağmaya başlayınca bir daha kalkmak bilmezmiş. Aylarca sürermiş bu. Yollar buz kesilirmiş. Motorlu araçlar şehirde olsun, köylerde olsun dolaşamaz olurlarmış. Oralarda, bir yerden bir yere gitmek için genellikle bu tür araçlardan yararlanırlarmış. Hayvanların, köpeklerin çektikleri kızaklarmış bunlar. Bunun gibi de, itilerek yürüyen, hem iteni, hem de içindekini taşıyan kızaklar varmış. Benimki de böylesi bir kızak işte. Babamın gözetiminde yaptığım bir iki küçük deney, doğrusu başarılı oldu. Ancak, fazla hızdan kaçmak gerekiyor. Hız artınca da, işte şurada bir kol var ya fren o, onu yavaş yavaş çekince kızak duruyor.

Tamer'in bu açıklamasını, Atıl'la birlikte orada bulunan çocuklar da dikkatle ve ilgiyle dinlediler. Serap, Mehmet, Taşkın, Figen, Asım, Selma, Aylin ve başkaları... Keşke, onların da böyle bir kızakları olsaydı... Olsaydı da, şu güzel karlı günün tadını tam anlamıyla çıkarabilselerdi!...

Zil çaldı ve beşinci sınıf öğrencileri, bodrumdan sınıflara koşuştular. Tüm öğrenciler, son iki ders saatini kapsayan jimnastik dersini sabırsızlıkla bekliyorlardı.

Doğrusu saatler zor geçti. Sevinç Öğretmen:

— Hadi bakalım çocuklar! dedi. Şimdi jimnastik dersiniz başlıyor. İki saatlik zamanımız var. İstediğiniz gibi karda oynayabilirsiniz. Getirdiğiniz gereçlerden de yararlanabilirsiniz!...

Dedi ya, çocuklar arasında bir sevinç çığlığı koptu. Öğrenciler, önce okulun bodrumuna koşuştular. Buradaki gereçlerini aldılar, daha sonra da öğretmenlerinin ardına takıldılar. En güçlük çeken Tamer'di. Zaman zaman arkadaşları, kızağını taşıması için ona yardım etmek gereğini duyuyorlardı.

Sevinç Öğretmen, bir eşofman giymiş, omuzuna da mantosunu almıştı. Gerçekte, yerdeki kara karşın hava pek soğuk da sayılmazdı. Her şeyden önce güneş vardı ve hafif hafif esen rüzgâr da pek ısırmıyordu.

Müdür Aydın Bey'den gerekli izni almıştı öğretmen. İçi rahat olarak okulun çevresindeki karlı kırlara açılabilirlerdi.

Kentin bu uzak semtinin bir özelliği de, doğayla kucak kucağa bulunmasıydı. Boş ya da ekili geniş bir toprak vardı burada.

ÜNER YAYINLARI

"TOMURCUK" RESİMLİ ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

• Üner Yayınları, Öğretmen - Yazar **Gülten Dayıoğlu'nun** 40'ı aşkın seçkin öyküsünü, birbirinden güzel renkli resimlerle, 8 kitap halinde yayınladı.

- **Azat Kuşu**
- **Deli Bey**
- **Şenlik Günü**
- **Sıcak Ekmek**
- **Kır Gezisi**
- **Uçurtma**
- **Uçan Motor**
- **Kumluktaki Yavru Martı**

• İplik dikişli, lüks ciltli, I. hamur kâğıda 4 renk ofset baskılı. Her kitap 250 lira.

BÜTÜN KİTAPÇILARDA ARAYINIZ

DAĞITIM: Kulaçlar (**Adana**), Haser, Rehber, Sipahi (**Ankara**), Yurt (**Bursa**), Selçuk (**Elazığ**), Akçay (**G.Antep**), Bil, Fil, Helvacıoğlu, Serhat (**İstanbul**), Ege, Datiç, Özlem (**İzmir**), Yüzeroğlu (**K.Maraş**), Otağ (**Konya**), Orkan (**Samsun**), Uğur (**Sivas**).

ORMANLAR KRALI RONİN

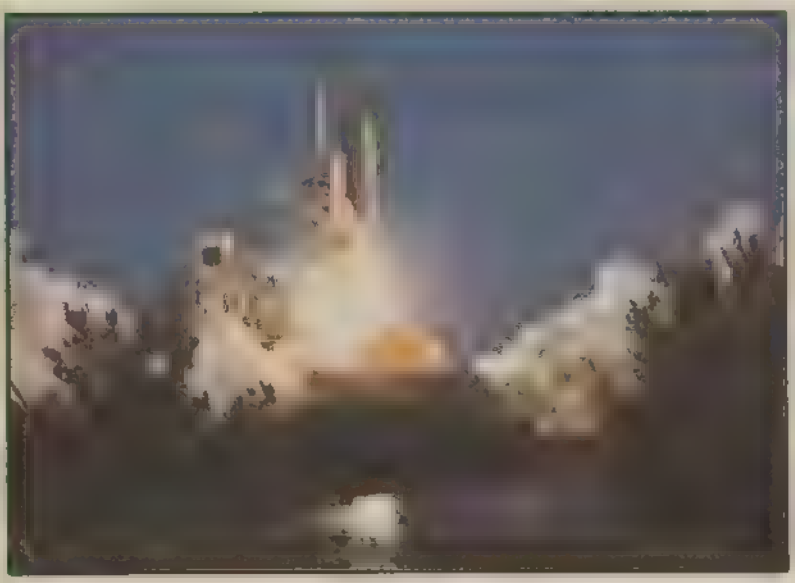

Amerikan Uzay Mekiği, yeni bir yolculuğa başlamak uzere rampasından ayrılıyor.

ASTRONOTLARIN KORKULU DÜŞÜ

BİR uzay aracında bir kibritin alevi, yerde yakıldığı zaman aldığı biçimden farklı bir biçimde olacaktır. Yerde bir kibrit nasıl tutulursa tutulsun, alevi mutlaka yukarı doğru olacaktır. Tabii rüzgârlı havalar bunun dışındadır. Ama bir uzay kapsulunde "yukarı" diye bir şey yoktur. Bunun nedeni de uzay kapsülünün dünyanın yer çekimi alanının dışında olması değil, aracın özgür bir düşüş içinde olmasıdır. Hangi yönün yukarı doğru olduğunu astronotlar bile bilemezler.

Böyle bir deney acaba hiç yapılmış mıdır? Skylab 2 de görev alan astronotlar arasında küçük bir soruşturma yapılmış bu konuda. Acaba uzay aracının içinde kibrit yakan olmuş mu? Ortaya şu sonuç çıkmış: Hiçbir astronot buna cesaret edememiş. Ama bu konuda çeşitli tahminler yürütülmüş.

Uzay aracının içinde oksijen olduğuna göre, kibrit mutlaka alev alacaktır. Ama alev herhangi bir yöne doğru yanamayacağı için, kibritin ucunda dairevi bir alev olusacaktır.

Bu konuda kesin bir sonuca ulaşabilmek için, Skylab astronotlarının bir deney yapmayı göze almaları gerekir. Önce uzay aracının içinde yangına karşı bütün önlemler alınmalı sonra bir kibrit çöpü yakılmalıdır. Bakalım, sonuç ne olacak?

Tekniğin özellikle son yıllarda hayli ilerlemesine karsın ufacık bir kibrit alevi bile bilim adamlarını şaşkına çeviriyor

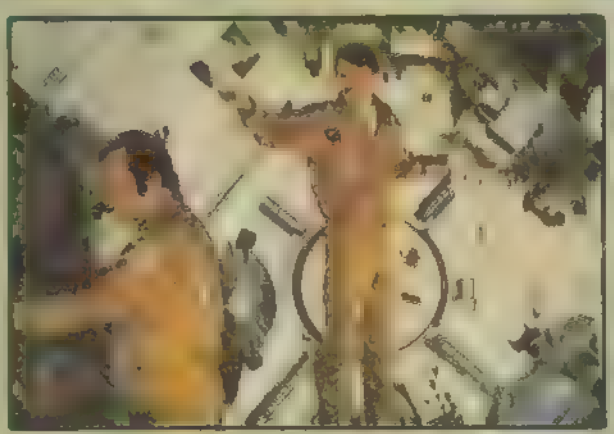

Apollo roketi kalkış rampasındayken çıkan yangın hâlâ gizemini koruyor.

Bir Kazanın Ardından...

1967 yılında Amerika'nın Cape Kennedy Hava üssünde meydana gelen bir kaza bugün bile tüm gizemini koruyor.

Bundan 17 yıl önce meydana gelen kazada Apollo uzay gemisi rampada eteşlemeden az önce yanarak patlamış ve içinde bulunan üç astronot ölmüştü.

Kazanın nedenleri konusunda çeşitli olasılıklar ileri sürülmüşse de bunlar iddiadan öteye geçememiş ve ilgili ler ileri sürdükleri olasılıkların hiçbirini kanıtlayamamışlardı. Ancak bu iddialardan biri bugün bile hâlâ geçerliliğini koruyor. Acaba astronotlardan biri şu ya da bu nedenle kibrit çakmış olamazlar mıydı?

Şimdi Cape Kennedy uzay üssündeki güvenlik görevlileri, olayın bir de bu açıdan soruşturmasını yapıyorlar. Soruşturmanın ne şekilde sonuçlanacağı bütün dünyada merakla bekleniyor.

YAKIT SIKINTISI YENİ BULUŞLARA YOL AÇIYOR

Dünyada gittikçe daha çok sıkıntısı çekilen petrolü daha hesaplı kullanmak için yöntemler aranıyor...

ÇAĞIMIZDA en başta gelen sorunlardan biri de enerjidir. Enerji kaynaklarının giderek tüketilmesi, yeni kaynaklar yaratma zorluğu bu sorunu daha da artırmaktır. Enerji kullanımının gerekli olduğu alanlarda uzmanlar yeni enerji kaynakları aramanın yanında daha az enerji kullanmanın yollarını da aramaktalar.

1970 yılında ortaya çıkan petrol krizinden bu yana, hem şirketler hem de kişiler daha az yakıt harcayarak parasal açıdan tasarruf etme yoluna başvurmuşlardır.

Ama asıl tasarrufun uçakların motorlarının yapımları ile sağlanacağı söylenmektedir. Jet motorları daha küçük ve daha hafif yapılarak amaca ulaşılabilir. Yanma bölümünde yanmayı hızlandıracak ve daha fazla yanma sağlayacak maddelerin kullanılması, pervanelerin eskisinden farklı olarak arkaya doğru olmayan dönüşü hızlanacak ve çok fazla yakıt harcanmadan, uçağın havalanma sınırı sağlayacaktır.

Örneğin, bu alanda Boeing 1978'yılından beri çalışmalarını sürdürmektedir. Yeni uçak modellerinde uçağın içi madeni aksamla donatılacağı yerde hafif karbon fiber kullanılmaktadır. Kanatların biçimi de bu amaca yardımcı olmaktadır. Eski jetlere oranla arkaya eğimleri daha azdır. Böylece havalanırken yardımcı görevleri daha fazladır.

Bu arada bilgisayarların varlığını da unutmamak gerekir. Örneğin yeni model Boeing 757 ve 767'ler çok güçlü bir biçimde 100 tane bilgisayar tarafından desteklenmektedir. Uçağın pilotu, bilgisayarın varlığıyla, uçağın hızını ortalama bir düzeyde tutmayı başarır. Uçak hiçbir zaman ideal hızın üstüne çıkmaz, böylece de aşırı yakıt yakması gerekmez. Bir tek bu yolla bile, sanıldığından daha çok tasarruf yapılmaktadır.

NÜKLEER SANTRALLER ÖLÜM SAÇIYOR

Nükleer santrallerin yeni doğan bebeklerin ölüm oranını arttırdığı kanıtlandı...

YAPILAN yeni araştırmalarla küçük doğan ve nükleer santrallere yakın bölgelerde yaşayan bebeklerin ölüm oranlarında artışlar olduğu ortaya konulmuş. Araştırmanın sonuçları büyük yankılar uyandırdı.

Araştırmanın ortaya koyduğu bulgulardan biri şöyle: 1970'li yıllarda, 2,5 kg.'ın altında doğan bebeklerde, nükleer santral yakınında oturanların ölüm oranının beklenenin çok üstünde olduğu görülmüş. Ölüm oranlarının artmasının en belli başlı nedeni bebeklerin normal kilolarının çok altında doğmaları. Bunun nedeni de nükleer santrallerin olumsuz etkileri.

Çok düzenli bir biçimde sürdürülen araştırmalar sonunda, bebeklerin normal kilolarının çok altında doğmalarının neredeyse tek nedeni bu santraller olarak gösterilmiştir.

Nükleer santrallerin belirli aralıklarla ama düzenli olarak dışarı verdikleri gazlar önceleri bu açılardan zararlı görülmemiş ama daha ilk bastan çevreye, doğal bitki örtüsüne, ve insanlar dışındaki canlılara verdikleri zararlar fark edilmiş.

İnsanlar üzerindeki olumsuz etkilerinin anlaşılması biraz daha zaman almış. Gazların yayılması, çevreyi etkilemeleri ve insan sağlığını etkilemeleri öyle birdenbire olmamış, zamanla oluşmuştur.

Son günlerde en güncel konuların başında karşımıza çıkan yeni nükleer santraller ve çevre halkının buna tepkileri gelmektedir. Bu santrallerin olumsuz etkileri hesaba katılırsa, bu tepkilerin nedenleri anlaşılabilir.

Nukleer Enerji. Yararları yanında zararları da var...

okurdan okura

ORMANDA GEZİ

Gezmek isterdim ormanda tek başıma,
Çiçeklerin içinde otların arasında.
Kuşlar üzerimde uçarken,
Ben, güzelim ağaçların arasında.

Gezmek isterdim
Duygularımla başbaşa.
Kafamı dinlerdim en azından,
İçerdim pırıl pırıl ırmaktan.

Gezmek isterdim ormanda tek başıma,
Geceye kavuşurdum o parlak yıldızlarla.
Bir hilal aydınlatırdı geceyi bütün haşmetiyle,
Bitmesin isterdim ormanda bu güzel gece.

ESRA YILMAZÇOBAN

GÜLMEK İLE AĞLAMAK

Gülmek veya ağlamak,
Aynı şeylerdir.
Üzülür, ağlarız,
Sevinirz ağlarız.
Seviniriz güleriz,
Üzülürüz güleriz.
Ama isimleri,
Neden ayrıdır bilmeyiz.

SEYRAN BÜYÜKOKURUOĞLU

DÜŞLEDİĞİM

Kuşların gökyüzüne
güneşe ulaştıkları
Suların bir garip mavileştiği
Bulutların bir değişik aklaştığı
Güneşin daha bir güçlü ısıttığı
aydınlattığı
Bir ülkede yaşıyorum

ECE TURGAN

HAYRANIM EGE'ME

Denizinin sahile çarpan dalgalarına,
Irmaklarının şırıl şırıl akışına,
Kuşlarının cıvıl cıvıl ötüşüne,
Hayranım ben Ege'me.

Bir cennettir Kuşadası
Birbirinden güzeldir, Efesi, Bergaması.
İnsanı çeken havası
Hayranım ben Ege'me

Aydın, İzmir, Manisa,
Denizli, Uşak, Muğla.
Güzellik katar yurduma.
Hayranım ben Egeme.

SEVDİYE GÜVEN

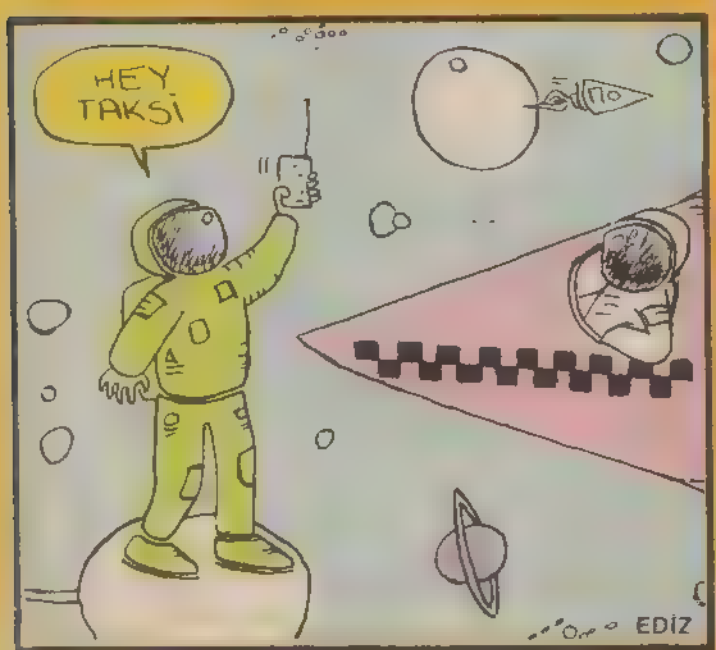

dünya evleri

ZAFER TEZEL: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında spor yapmak, müzik dinlemek ve kitap okumak başta gelir. İyi bir TV izleyicisiyim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum Adres: Soğanlık Cad: 25/A Kartal-İstanbul.

NESRİN SÜRMEN: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak pul kolleksiyonu yapmak, müzik dinlemek ve şiir yazmak gelir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Etem Efendi Cad. Çamlı Köşk Sok. Sarı atmaca apt. No: 9/4 Erenköy-İstanbul.

AYŞE TEKCAN: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, çeşitli kolleksiyonlar yapmak ve müzik dinlemek başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: 551 Sok. No: 6/2 Çamdibi-İzmir

MUJDAT ER 13 yaşındayım. Özel zevklerim futbol oynamak müzik dinlemek para ve pul koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum Adres İstiklal Mah. Fahriye Sok. No. 42 Bilecik

HÜLYA ASLAN: 13 yaşındayım. Özel zevklerim resim yapmak, müzik dinlemek ve sporla uğraşmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Karşıyaka Mah. Girne Cad. No: 46 Gaziantep

ÖZER ÖZGÜL: 14 yaşındayım. Pul ve kartpostal kolleksiyonu yapıyorum Tüm arkadaşlarla yazışmak istiyorum Adres: 6226 sok. No: 15 Karşıyaka-Şemikler-İzmir

SEKİZ ODALI EV

Dalgalarıyla uyanır engin atlasın
yeni bir güne
yeni bir umut
yeni bir sevgiyle açar gözlerini

Odaları tatlı güneş ışıklarıyla aydınlanır
Birer ikişer
Sekiz odalı ev bir yarın kenarında
Her sabah hazın hazın gülümser

Hava bulutlumu? Ne çıkar
yağmur mu yağacak ?
Varsın yağsın ne fark eder
Sekiz odalı evim
Her anı her dakikayı sever
En iyi oyun arkadaşıdır rüzgar
Kırık camlardan girerek içeriye
Boş odalarda çın çın öter
yırtık sökük perdeler uçar
kapılar çarpar
Onun bütün günleri böyle geçer

Gün sönmeye başladığı zaman
Güneş batarken sessizce derin sulara
Karanlık gecede
Denizin mırıltısını dinleyerek ta derinden
Sekiz odalı evim
Sessizce uykuya dalar.

İSMET KAZAZ

YAŞAMAK İSTİYORUM

Yaşamak istiyorum bir yerde
Çiçeklerini koparıp koklayabileceğim
Meyvelerini koparıp yiyebileceğim
Bir cennette yaşamak istiyorum.

Cıvıl cıvıl kuş sesleri arasında
Acıdan kederden uzak
Melodiler yanıbaşımda
Bir cennette yaşamak istiyorum.

ÖZEN KARADAĞ

KEDİM

Ah kedim, güzel kedim,
Seni, ben çok severim.
Kedilerin en güzeli,
hayvanların en şekeri.

Sen, sensin kedim.
Ne güzeldir tüylerin,
ne şirindir gözlerin.
Kedim seni çok severim.

ÜMRAN TALAY

GÖKKUŞAĞI

Yağmur yağsa,
Gökkuşağı çıksa
Seyretsem onu
Bir baştan bir başa,
Köprü gibi uzanır.
Mavi, sarı renkler
Ve niceler, niceler
Gökkuşağı köprüsünden.
Gelir, geçer mevsimler

ELİF SONAY

ÖĞRETMENİM

Okula gelmeden küçüktüm
Okula gelince büyüdüm
Ama beni kim büyüttü?
Sen büyüttün öğretmenim.

Harfleri, sayıları
Resimleri boyamayı
Toplama'yı, çıkarma'yı
Sen öğrettin öğretmenim.

SERENAY AYSAL

ARZU YEŞİLYURT

ŞANEL ADALARI

Şanel Adaları Posta İdaresi LT GEN. SIR JOHN BOYLE un 150. ölüm yıldönümü nedeniyle 20 Aralık 1984 tarihinde birleşeri pulu tedavule çıkardı. İrlanda asıllı olan Sir John Boyle askerlik alanında olduğu kadar, siyasal alanda da ülkesine katkılarda bulunmuş bir kişidir

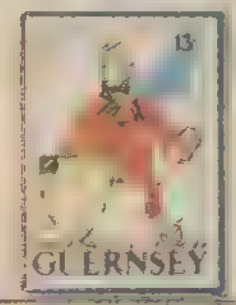

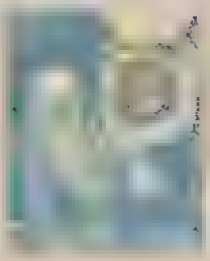

YUGOSLAVYA

Yugoslavya Posta İdaresi, Yugoslavya da ilk demir yolu ağının kuruluşunun yüzüncü yılı nedeniyle bir dizi pul tedavule çıkardı. Yugoslavya'da ilk kez Belgrad ve Niş kentleri 23 Ağustos 1884 tarihinde demiryoluyla birbirine bağlanmıştı.

Avrupa Posta İdareleri Konferansı'nın 25. yıldönümü nedeniyle Yugoslav Posta İdaresi iki pul tedavüle çıkardı.

Bu yıl, Avrupa Posta İdareleri Konferansı İsviçre'de düzenlenecek. Pulların üstünde görülen köprü, iletişimi ve bağlantıyı simgeliyor.

Yugoslav Posta İdaresi XIV. Sarayevo Kış Olimpiyatları nedeniyle bir pul tedavule çıkardı.

XIV. Sarayevo Kış Olimpiyatları'nda Yugoslav sporcu Jure Franko Slalom'da gümüş madalyayı kazandı.

YUNANİSTAN

Yunanistan Posta İdaresi, yeni yıl için 4'lü bir seri pulu tedavule çıkardı. 14, 20, 25 ve 32 drahmi değerindeki 4 puldan oluşan seri 6 Aralık 1984 ve 31 Aralık 1984 tarihleri arasında satışa sunuluyor.

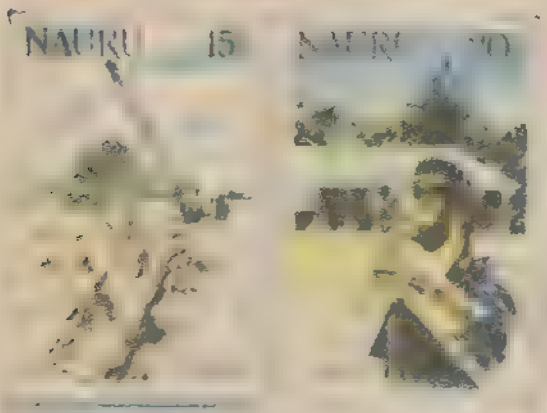

NAURU

Nauru dünyanın en küçük devletlerinden biridir. Bu küçük adanın, kıyıları boyunca hindistan cevizi ağaçları, palmiyeler ve türlü tropikal bitkiler sıralanır. Bu küçük ülkenin ve halkının tanıtımını sağlamak amacıyla Nauru Posta İdaresi bir dizi pul tedavüle çıkardı.

İLK ATIŞLARINI YAPTILAR!
HIZIR
VZIF
TAK!
TUK!
TAKA
TUKA!
HEPSİ DE HEDEFİ TUTTURDULAR SAYILIR... HEDEF, OKLU KİRPİYE DÖNDÜ ...
ŞİMDİ DE DAHA UZAK-TAN ÜÇER ATIŞ YAPILACAK!
İLK YARIŞMACI İLK ATIŞINI YAPIYOR!
HINK!
ÜST DİREĞİN ÜSTÜNDEN . PARDON HEDEFİN ÜSTÜNDEN GİDİYOR!..
EN EMİN YER BURASI GALİBA..
İKİNCİ DE HEDEF BULAMIYOR
ÜÇÜNCÜSÜ BİR HEDEF BULUYOR AMA, BU İSTENEN HEDEF DEĞİL!
İLK YARIŞMACI BÖYLECE YARIŞMA DIŞI KALIYOR!
YÜRRÜ BAKALIM!

İKİNCİ YARIŞMACI İLK ATIŞINA HAZIRLANIYOR...
VEE .. ATIŞINI YAPIYOR!
BU DA VURAMAYACAK!
AZ FARKLA YUKARDAN!
UFF! AZ KALDI GİDİYORDUK
İKİNCİ ATIŞ HEDEFİ BULUYOR!
HIMM!
ÜÇÜNCÜ ATIŞ TAM ONİKİDEN VURUYOR!
BRAVO!
ÜÇÜNCÜ YARIŞMACI İÇİN HEDEFTE YER KALMADI, AMA...
HIMMM
O YİNE DE HAZIRLANIYOR..
HIH!..
..YAYINI GERİYOR VEE .
.. OKU ATTI!..

...OK GİDİYOR, GİDİYOR ...İNANILMAZ BİR ŞEY!..
OK ONİKİYİ BULLU - YOR !..
İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ ATIŞINI DA YAPACAK!..
MUCİZE!.. BÜTÜN OKLAR ONİKİDEN VURUYOR !
VEE!.. YARIŞMANIN TARTIŞILMAZ ŞAMPİYONU !..
BRAVO YAŞA!..
ŞİMDİ DE ÖDÜLÜNÜ ALMASI İÇİN DAVET EDİYORUZ...
EVET, GELSİN!
SİZİN ELİNİZİ SIKMAK İSTERDİM...
AMA SAKALINIZI ÇEKMEĞİ YEĞLEYECEĞİM!..

BİLİYORDUM! BU ÜLKEDE EN İYİ OK ATANIN ROBİN OLDUĞUNU BİLİYORDUM!
ÖVGÜ DOLU SÖZLERİNİZE TEŞEKKÜRLER!
AMA, BEN ÖDÜLLERİ ALMAYI YEĞLİYORUM!..
BU TAKIM KAÇAR ARKADAŞ!..
TUTUN! YAKALAYIN!..
DERHAL SÖR!..
UYY!..
BİZ DE ÖNLEMİMİZİ ALDIK TABİİ Kİ...
YAA...
AMA, BİZ DE BİRBİRİNDEN GÜZEL TUZAKLAR KURDUK!
AH!..
KÜÇÜK CON VURULDU!

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ / TÜRK TİCARET BANKASI

İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

İLKOKUL 4.5. SINIF ÖĞRENCİLERİ İÇİN BİLGİ VE YETENEK TESTLERİ

Bu sayımızla birlikte, sizlere ücretsiz olarak sunduğumuz, **BİLGİ ve YETENEK TESTLERİ**'ni inceledikten sonra, soruları her test için verilen sürede yanıtlamaya çalışın. Yanıtlarınızı aşağıdaki **YANIT KAĞIDI**'na işaretledikten sonra, önümüzdeki sayımızda yayımlayacağımız doğru cevaplarla karşılaştırın.

Hepinize başarılar dileriz...

YANIT KAĞIDI 1

TÜRKÇE TESTİ (No: 1)

Süresi 40 Dakikadır

1. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	11. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	21. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	31. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
2. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	12. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	22. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	32. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
3. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	13. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	23. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	33. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
4. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	14. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	24. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	34. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
5. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	15. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	25. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	35. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
6. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	16. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	26. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	36. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
7. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	17. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	27. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	37. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
8. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	18. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	28. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	38. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
9. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	19. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	29. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	39. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
10. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	20. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	30. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	40. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ

FEN BİLGİSİ TESTİ (No: 1)

Süresi 40 Dakikadır

1. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	11. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	21. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	31. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
2. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	12. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	22. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	32. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
3. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	13. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	23. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	33. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
4. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	14. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	24. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	34. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
5. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	15. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	25. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	35. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
6. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	16. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	26. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	36. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
7. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	17. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	27. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	37. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
8. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	18. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	28. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	38. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
9. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	19. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	29. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	39. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
10. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	20. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	30. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	40. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ

MATEMATİK TESTİ (No: 1)

Süresi 40 Dakikadır

1. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	11. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	21. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	31. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
2. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	12. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	22. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	32. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
3. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	13. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	23. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	33. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
4. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	14. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	24. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	34. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
5. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	15. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	25. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	35. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
6. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	16. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	26. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	36. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
7. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	17. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	27. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	37. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
8. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	18. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	28. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	38. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
9. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	19. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	29. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	39. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ
10. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	20. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	30. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ	40. Ⓐ Ⓑ Ⓒ Ⓓ

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 24 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluk günleri olacak...
Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 24 yıldır
olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

"Müzikal üç perdelik çocuk oyunu"
ile sizlerle birlikte.
Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosu'nda buluşalım.

(Şehzadebaşı Kulüp Sineması)

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK

* *Bu oyun Türk Ticaret Bankası'nca düzenlenen "Çocuk Oyunları Yarışması"nda ödül kazanmıştır.*